

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

02/2023/GR

Υπηρετώντας τον Θεό

Κύριο άρθρο

Ξεπερνώντας τα παλαιά πράγματα

Θεία λειτουργία

Υπηρετούμε και βασιλεύουμε μαζί με τον Χριστό

Διδασκαλία

Χειροτονία των γυναικών :
Παλαιά και Καινή Διαθήκη

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

■ Κύριο άρθρο

3 Ξεπερνώντας τα παλαιά πράγματα

■ Θεία λειτουργία

4 Υπηρετούμε και βασιλεύουμε μαζί με τον Χριστό

■ Επίσκεψη στην Αφρική

10 Η ανίκητη δύναμη του καλού

■ Επίσκεψη στην Αμερική

12 Πως ξεχύνεται η καρδιά

■ Επίσκεψη στην Αυστραλία

14 Πέντε κίνδυνοι και πως μας βοηθά η προσευχή

■ Χώρος για παιδιά

16 Ο Ιησούς θεραπεύει δέκα λεπρούς

18 Στο σπίτι του Μπρένο στην Βάργκεμ Γκράντε Πολίστα (Βραζιλία)

■ Διδασκαλία

20 Χειροτονία των γυναικών : Παλαιά και Καινή Διαθήκη

■ Νέα από όλο τον κόσμο

24 Η ένωση είναι δύναμη

26 Όλα αρχίζουν με ένα φλάουτο με ράμφος

29 Χειροτονία γυναικών – δογματική επισκόπηση

30 Οι γυναίκες της Αγίας Γραφής

31 Ομαδική εργασία σε όλο τον κόσμο

32 Επαναλαμβανόμενο « Είμαι »

33 Νέα από την Ελλάδα

■ Φωτογραφία εξωφύλλου : Μάικλ Μόντσερ
■ Φωτογραφία επάνω: Ν.Ε. Ελλάδας

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 071 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Μάνου Λοΐζου & Ν. Μανδηλαρά 23,
Σταυρούπολη Τηλ.: 697 9936 165
Θεία λειτουργία: Μία Κυριακή κάθε μήνα,
στις 11 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
Ανακρέοντος 1 και Σησιχώρου, Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία Λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Κυριακή 10:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

Σε όλες τις κοινότητες, εκτός από αυτή της Αθήνας δεν υπάρχει σταθερή ημερομηνία για θεία λειτουργία. Είναι απαραίτητη τηλεφωνική επικοινωνία πριν την επίσκεψη σε εκκλησία.

Ξεπερνώντας τα παλαιά πράγματα

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,
Μέσω του βαπτίσματός μας – ή της επικύρωσής μας –, δώσαμε την υπόσχεση να απαλλαγούμε από τον παλαιό Αδάμ. Εκφράσαμε ανοικτά την αποφασιστικότητά μας, να ακολουθήσουμε τον Θεό με πίστη και υπακοή και να αποκηρύξουμε το κακό.

Αυτό καθίσταται δυνατόν, όταν προσπαθούμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Ιησού Χριστού, μέσα σε μια συνολική και απόλυτη δέσμευση. Έτσι και ο Χριστός συμμορφώθηκε με τον λόγο του Θεού και παρέμεινε υπάκουος ακόμη και όταν αντιμετώπισε τον πειρασμό από τον διάβολο, μέσα στην έρημο. Εμπιστεύτηκε τον Πατέρα του μέχρι το τέλος, ακόμη και όταν οι πόνοι του ήταν αφόρητοι, επάνω στο σταυρό, ήταν πεπεισμένος: «Ο Πατέρας μου με αγαπά!».

Ακούμε με υπακοή και εμπιστοσύνη αυτό που έχει να μας πει ο Χριστός σήμερα. Έτσι, ο Κύριος μας προτρέπει να αναζητούμε πρώτα, την βασιλεία των ουρανών. Τα επίγεια πράγματα δεν πρέπει να λαμβάνουν μεγάλη σημασία, επειδή δεν πρόκειται για τη ζωή μας εδώ στην γη, αλλά για την αιώνια ζωή.

Επιπλέον, οφείλουμε να εξελισσόμαστε προσωπικά. Έχουμε λάβει τις δωρεές του Θεού που οφείλουμε να χρησιμοποιούμε. Μέχρι το τέλος, οφείλουμε να εργαζόμαστε και να παλεύουμε για να κρατήσουμε την πίστη.

Φωτογραφία : Διεθνής Νεοσποπλική Εκκλησία

Και δεν πρόκειται για το να είμαστε μεγαλύτεροι από τον πλησίον μας. Συχνά οι άνθρωποι θέλουν να έχουν περισσότερα από τους άλλους. Στην βασιλεία του Θεού δεν υπάρχει θέση για κάτι τέτοιο.

Αδελφέ, αδελφή, κρατάμε ανοικτή την καρδιά μας στον Ιησού Χριστό και σε όλα όσα έχει να μας λέει αδιάκοπα σήμερα..

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, σας απευθύνω τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μου.

Ζαν Λουκ Σνάιντερ

Υπηρετούμε και βασιλεύουμε μαζί με τον Χριστό

Αποκάλυψη 20 : 6

« Μακάριος και άγιος όποιος έχει μέρος στην πρώτη ανάσταση· επάνω σ' αυτούς ο δεύτερος θάνατος δεν έχει εξουσία, αλλά θα είναι ιερείς τού Θεού και του Χριστού, και θα βασιλεύσουν μαζί του για 1.000 χρόνια ».

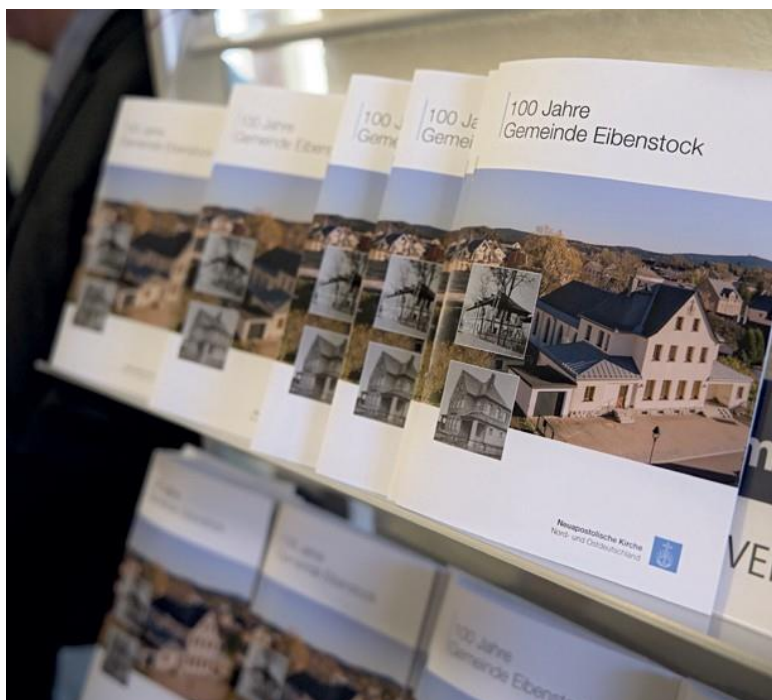
Για την εκατονταετηρίδα της, η κοινότητα Άιμπενστοκ [Eibenstock] (Γερμανία) περίμενε την επίσκεψη του Πρωταποστόλου

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, είμαστε πολύ ευγνώμονες στον καλό Θεό που μας επέτρεψε να ζήσουμε εδώ, αυτή την ιδιαίτερη εορτή. Είναι ακριβώς 100 χρόνια που ο καθοδηγητής της κοινότητας εγκαταστάθηκε εδώ και είναι αρκετά σπάνιο, επίσης, μια κοινότητα να εορτάζει τα εκατό της χρόνια, σε ένα τόσο ευρύ κύκλο.

Είμαστε ευγνώμονες στον καλό Θεό, για όλες τις ευλογίες, για όλα τα καλά και όμορφα που έδωσε σε αυτή την κοινότητα, κατά τη διάρκεια αυτών των εκατό ετών. Στα εκατό χρόνια ζωής της κοινότητας – μπορεί κανείς να φανταστεί ότι υπήρξαν σκαμπανεβάσματα, ότι δεν ήταν πάντα όλα εύκολα. Αλλά, ο καλός Θεός υπήρξε πιστός και ήταν πάντα μαζί με τους δικούς του.

Κατά τη διάρκεια των εκατό αυτών ετών, η ζωή για τους προκατόχους, συχνά δεν ήταν εύκολη. Αλλά, πάντα εύρισκαν ένα λόγο για να μη τα παρατήσουν και να προχωρήσουν μπροστά.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, θα ήθελα να σας προειδοποιήσω για ένα κίνδυνο. Κάθε γενιά – και έχω την εντύπωση ότι αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τη δική μας – εκτιμά ότι τα πράγματα, ποτέ δεν ήταν πιο δύσκολα από σήμερα. Και δεν είναι αλήθεια! Ποιος από εμάς θα επιθυμούσε να επιστρέψει εκατό χρόνια πίσω και να ζήσει σε εκείνες τις συνθήκες; Το να παραμένουμε πιστοί ήταν πάντα ένας αγώνας. Πάντα χρειαζόταν προσπάθεια και αγώνας για να παραμένουμε πιστοί. Εάν οι πρόγονοί μας κατάφεραν

Πλήρης από χαρά, στην προοπτική της επίσκεψης του Πρωταποστόλου, η κοινότητα άρχισε τις προετοιμασίες της, εδώ και πολύ καιρό

να παραμείνουν πιστοί, αν δεν έβλεπαν κανένα λόγο για να τα παρατήσουν, παρά τις δυσκολίες, γιατί θα έπρεπε να πούμε σήμερα: «Ναι, αλλά δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό». Δεν υπάρχει κανένας λόγος για να τα παρατήσουμε! Συνεχίζουμε απλά να ακολουθούμε τον Κύριο. Αυτό που έκανε, εδώ και εκατό χρόνια, θα συνεχίσει να το κάνει για εμάς και στο μέλλον. Πάντα θα μας δίνει τη δύναμη να παραμένουμε πιστοί μέχρι το τέλος.

Ας σταματήσουμε λοιπόν να παραπονιόμαστε και να γκρινιάζουμε ασταμάτητα. Δεν είναι πιο δύσκολο από ό,τι ήταν για τους προγόνους μας. Ο Κύριος είναι πιστός. Μέχρι τέλος, θα μας δίνει τη δύναμη που χρειαζόμαστε για να παραμένουμε πιστοί. Και όσοι το επιθυμούν πραγματικά, θα επιτύχουν το στόχο τους.

Ο Θεός έθεσε σε εφαρμογή το σχέδιό του, θέσπισε ένα πλάνο σωτηρίας – αμέσως μετά την πτώση στην αμαρτία. Από αγάπη για τους ανθρώπους. Οι άνθρωποι είχαν κάνει ένα μεγάλο λάθος, έπεσαν στην αμαρτία. Και ο Θεός είπε αμέσως: «Θα αναλάβω κάτι, θέλω να σας επαναφέρω σε κοινωνία μαζί μου. Θα είστε σε κοινωνία μαζί μου και μεταξύ σας». Αυτό είναι που αποκαλούμε πλάνο λύτρωσης, σχέδιο σωτηρίας. Και ο Παντοδύναμος Θεός θα το εκτελέσει μέχρι τέλος. Ποιο είναι το τέλος του σχεδίου σωτηρίας του Θεού; Η τέλεια κοινωνία των ανθρώπων με τον Θεό και μεταξύ τους, στη Νέα Δημιουργία.

Ο Κύριος είναι πιστός! Θα μας δώσει τη δύναμη να παραμένουμε πιστοί.

Τότε όλα θα είναι και πάλι όπως ακριβώς θα έπρεπε να είναι, ακριβώς όπως τα ήθελε ο Θεός: Η Δημιουργία, ο άνθρωπος, η σχέση μεταξύ των ανθρώπων, η σχέση των ανθρώπων με τον Θεό. Αυτός είναι ο σκοπός του σχεδίου σωτηρίας. Και το έτος 2023, τελείως απλά, είναι ένα βήμα σε αυτό το σχέδιο σωτηρίας. Ότι και να συμβεί αυτό τον χρόνο

– δεν έχω καμία ιδέα το τι θα μπορούσε να συμβεί, αλλά, ξέρω ένα πράγμα: Κάθε ημέρα του έτους 2023 είναι ένα μέρος του σχεδίου σωτηρίας του Θεού μας. Θα διασφαλίσει πως, ό,τι και να γίνει, θα μπορεί να συνεχίζει το σχέδιό του.

Ο Θεός θέλει για όλους τους ανθρώπους, να μπορούν και πάλι να είναι σε κοινωνία μαζί του και μεταξύ τους. Για να γίνει αυτό, έχει ήδη λάβει συγκεκριμένα μέτρα. Ένα πολύ συγκεκριμένο πρώτο βήμα ήταν η ενσάρκωση του Υιού του Θεού. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο πρώτος άνθρωπος που ήταν ακριβώς όπως ήθελε ο Θεός. Είναι ο πρώτος άνθρωπος που, ως άνθρωπος προικισμένος με το αναστάσιμο σώμα, μπόρεσε να εισέλθει στην τέλεια κοινωνία με τον Θεό.

Και τι θα κάνουν τότε οι άνθρωποι, όταν θα έχει ολοκληρωθεί το σχέδιο σωτηρίας και λύτρωσης; Όταν θα βρίσκονται στη Νέα Δημιουργία; Θα υπηρετούν αιώνια τον Θεό και θα βασιλεύουν μαζί του, λέει η Αποκάλυψη. Στη Νέα Δημιουργία, οι άνθρωποι θα υπηρετούν τον Θεό και θα βασιλεύουν

μαζί του. Πώς θα υπηρετούν τον Θεό; Θα τον υμνούν και θα τον λατρεύουν για πάντα. Οι ευχαριστίες και οι έπαινοι δεν θα εξαντληθούν ποτέ, επειδή αυτό που θα δώσει ο Θεός θα είναι τόσο μεγάλο που πάντα θα υπάρχει χώρος για εξύμνηση ευγνωμοσύνη και αιώνια λατρεία.

Και πώς θα βασιλεύουν μαζί του; Αυτό δεν έχει σε τίποτα να κάνει με την κυβέρνηση, όπως την γνωρίζουμε. Δεν πρόκειται για άσκηση εξουσίας και δύναμης. Θα συμμετέχουν στη νίκη του Ιησού επί της αμαρτίας. Όταν μιλάμε για το στέμμα της αιώνιας ζωής, δεν πρόκειται για το στέμμα ενός βασιλιά ή μιας βασίλισσας, αλλά για το στέμμα της νίκης, εκείνου που υπερνίκησε το κακό και την αμαρτία. Θα βασιλεύουν μαζί του, επειδή, με την βοήθεια του Χριστού θα έχουν κυριαρχήσει επάνω στην αμαρτία και θα συμμετέχουν στη δόξα του Θεού. Έτσι θα υπηρετούν τον Κύριο σε όλη την αιωνιότητα. αυτό είναι το σχέδιο του Θεού και αυτός είναι ο σκοπός της δραστηριότητάς του.

Το επόμενο μεγάλο βήμα σε αυτό το σχέδιο σωτηρίας θα είναι η πρώτη ανάσταση, κατόπιν η χιλιετής βασιλεία, την οποία αποκαλούμε παραδοσιακά βασιλεία της ειρήνης. Τι θα συμβεί τότε; Ο Κύριος θα επιστρέψει, θα πάρει τους δικούς του μαζί του και θα τους οδηγήσει ως πρώτους καρπούς σε αυτή την κοινωνία. Όχι ακόμη στη νέα Δημιουργία, αλλά ήδη σε κοινωνία με τον Θεό και μεταξύ τους. Και η Εκκλησία Νυμφία θα εισέλθει σε αυτή την κοινωνία ως πρώτος καρπός – ο πρώτος άνθρωπος ήταν ο

Ιησούς Χριστός. Στην χιλιετή βασιλεία της ειρήνης, θα βασιλεύσουν μαζί του για χίλια χρόνια, ως ιερείς του Θεού. Και πώς θα υπηρετούν τον Θεό στην βασιλεία της ειρήνης; Θα επαινούν αιώνια τον Θεό, θα τον λατρεύουν, θα τον υμνούν και θα τον δοξάζουν. Όταν η Αγία Γραφή μιλά για ένα υπηρέτη του Θεού, αυτό σημαίνει ότι λατρεύει τον Παντοδύναμο Θεό. Η υπηρεσία, σύμφωνα με την Βίβλο, δεν έχει να κάνει με την υπηρεσία όπως την αντιλαμβανόμαστε. Ένας υπηρέτης λατρεύει τον Θεό, τον εμπιστεύεται, τον υμνεί και τον δοξάζει. Ο λαός του Ισραήλ ήταν ένας υπηρέτης του Θεού, επειδή όφειλε να λατρεύει τον αληθινό Θεό, να τον εξυμνεί και να τον δοξάζει. Συνεπώς: η υπηρεσία στην χιλιετή βασιλεία της ειρήνης είναι πρώτα και κύρια μια υπηρεσία λατρείας και επαίνου. Επιπλέον, οι ιερείς του Θεού και του Χριστού, θα υπηρετούν αναγγέλλοντας το Ευαγγέλιο, για να μπορέσουν όλοι οι άνθρωποι, να βρουν το δρόμο προς τον Θεό και να τον ακολουθήσουν.

Η θεία λειτουργία είναι η ευκαιρία να υπηρετήσουμε τον Θεό

Λέει επίσης ότι θα βασιλεύουν μαζί του. Πώς οφείλουν να βασιλεύουν; Μην ανησυχείτε, δεν θα έχουμε καμία σχέση με την κυβέρνηση της χώρας και το κόσμος. Ο Ιησούς ήταν πολύ ξεκάθαρος: «Η βασιλεία μου δεν είναι αυτού του κόσμου. Οι άνθρωποι είναι υπεύθυνοι γι' αυτόν. Ο τρόπος με τον οποίο ενεργούν σε αυτή τη γη, πώς οργανώνουν την κοινωνία, είναι δική τους υπόθεση». Ο Ιησούς δεν θα έλθει να πει: «Θα βάλω τα πράγματα σε τάξη». Αυτή θα συνεχίσει να είναι μια αποστολή για τους ανθρώπους. Ούτε θα βασιλεύσουν επειδή είναι πολύ καλύτεροι. Θα έχουν αυτή την κορώνα της νίκης, επειδή θα έχουν νικήσει την αμαρτία με την βοήθεια του Ιησού Χριστού. Θα έχουν το ίδιο αναστάσιμο σώμα με τον Ιησού Χριστό, θα συμμετέχουν στη δόξα του Θεού. Θα έχουν επίσης την εξουσία του Ιησού Χριστού, επειδή θα είναι απεσταλμένοι από αυτόν. Ως απεσταλμένοι του Ιησού Χριστού θα έχουν αυτή τη δύναμη και αυτή την εξουσία της αποστολής τους. Αυτό σημαίνει ότι κανείς δεν θα μπορεί να τους εμποδίσει στην εκπλήρωση της αποστολής τους.

Αυτό είναι το σχέδιο σωτηρίας του Θεού. Θα συνεχίσει να το ετοιμάζει το 2023. Όποιος θέλει μπορεί να συμμετέχει σε αυτό. Αλλά είναι στο χέρι μας να προετοιμαζόμαστε γι' αυτό. Αυτός είναι ο λόγος που έχουμε αυτό το σύνθημα για το έτος 2023: Θέλουμε να υπηρετούμε και να βασιλεύουμε. Οφείλουμε να το

μάθουμε σήμερα. Είθε να είναι αυτό το πρόγραμμά μας, να είναι καθημερινή πραγματικότητα καθ' όλη τη διάρκεια του έτους: Θέλω να υπηρετώ και να βασιλεύω μαζί με τον Χριστό.

Η πρώτη υπηρεσία είναι η θεία λειτουργία. Στην Παλαιά Διαθήκη, ήδη, η υπηρεσία του Θεού συνίστατο στην λατρεία του Θεού στην εξύμνηση και στον δοξασμό του. Στη νέα Δημιουργία, η υπηρεσία θα είναι καθαρή λατρεία και έπαινος. Η πρώτη υπηρεσία που οφείλει να προσφέρει ο πιστός στον Θεό, είναι η θεία λειτουργία. Αυτό σημαίνει ότι εγκαταλείπει την καθημερινότητά του, την άνεσή του, ότι τα αφήνει όλα πίσω του και ότι πηγαίνει κοντά στον Θεό, για να τον λατρεύει. Αυτό είναι το νόημα της θείας λειτουργίας. Φέρνει ο πιστός στον Θεό, την λατρεία και τον έπαινο που του οφείλονται. Κληθήκαμε να υπηρετούμε τον Θεό για πάντα, να τον λατρεύουμε για πάντα, να τον υμνούμε και να τον δοξάζουμε για πάντα. Η θεία λειτουργία είναι η ευκαιρία να το μάθουμε αυτό από σήμερα. Όταν ερχόμαστε στην θεία λειτουργία, λατρεύουμε τον Θεό, τον υμνούμε και τον δοξάζουμε. Όταν εορτάζουμε μαζί την θεία λειτουργία, εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας για την θυσία του Ιησού Χριστού.

Υπηρετούμε τον Κύριο προσφέροντας θυσίες, όπως οι Εβραίοι στην Παλαιά Διαθήκη. Πρόκειται για πνευματικές θυσίες. Όταν ερχόμαστε στην θεία λειτουργία, συγχωρούμε τον πλησίον μας και έτσι

απαρνιόμαστε την εκδίκηση, τα αντίποινα και την κατηγορία. Αυτή είναι μια θυσία ευάρεστη στον Θεό. Γιατί το κάνουμε αυτό; Επειδή θέλουμε να είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό και αυτό είναι ασυμβίβαστο. Ο Θεός δεν είναι ένας θεός που κατηγορεί τον άνθρωπο. Κάτι τέτοιο δεν αντιστοιχεί στον Θεό που μας αποκάλυψε ο Ιησούς Χριστός.

Ερχόμαστε στην θεία λειτουργία για να ακούσουμε το θέλημα του Θεού. Επειδή, για να εισέλθουμε στη νέα Δημιουργία, οφείλουμε να συμμορφωθούμε πλήρως με το θέλημα του Θεού. Γι' αυτό και οφείλω να απαρνηθώ κάθε τι που δεν ανταποκρίνεται στο θέλημα του Θεού. Και όταν ερχόμαστε στην θεία λειτουργία, ακούμε το θέλημα του Θεού και παρατηρούμε: «Α! ναι, αυτό δεν αντιστοιχεί στο θέλημα του Θεού, ο καλός Θεός δεν είναι σύμφωνος με αυτό, οφείλω να εγκαταλείψω αυτή την άποψη, οφείλω να απαρνηθώ αυτή την πτυχή του χαρακτήρα μου». Και είναι με αυτό τον τρόπο που υπηρετούμε τον Κύριο στην θεία λειτουργία.

Υπηρετούμε επίσης τον Κύριο, υπηρετώντας τον πλησίον μας. Ο Ιησούς Χριστός είπε: «Όποιος θέλει να με υπηρετήσει, οφείλει να κάνει το καλό στον πλησίον του». Το έδειξε ο ίδιος με το πλύσιμο των ποδιών. Δεν ήλθε για να υπηρετηθεί, αλλά για να υπηρετήσει. Η υπηρεσία στον Θεό είναι επίσης υπηρεσία στον πλησίον. Είναι αυτό που θέλουμε να κάνουμε επίσης. Το τελευταίο καιρό έχω παρατηρήσει κάτι ενοχλητικό, ότι αδελφοί και αδελφές λένε πως πηγαίνουν στην θεία λειτουργία επειδή θέλουν να πάρουν κάτι. Μπορώ να το καταλάβω, αλλά δεν

είναι εγωιστικό; Έρχομαι στην θεία λειτουργία μόνο αν χρειάζομαι κάτι ή αν μπορώ να λάβω κάτι. Και τι γίνεται με την υπηρεσία; Έχει τελείως εξαφανιστεί. Έρχομαι επίσης στην θεία λειτουργία για να προσευχηθώ με τον αδελφό μου. Έρχομαι επίσης στην θεία λειτουργία για να δείξω στην αδελφή μου: «Είμαι στο πλευρό σου, ας προσευχηθούμε τώρα μαζί». Έρχομαι επίσης στην θεία λειτουργία και συνεισφέρω σε αυτήν, έτσι ώστε ο αδελφός μου, η αδελφή μου, να μπορούν να βιώσουν την εμπειρία της θείας λειτουργίας, επειδή μόνοι μας δεν το μπορούμε. Θα πρέπει να υπάρχει μια κοινότητα για να μπορούμε να βιώνουμε την θεία λειτουργία. Και ακόμη κι αν κάποια φορά δεν βρω κάτι για εμένα, θα έχω συνεισφέρει έτσι ώστε ο πλησίον μου, να βιώσει την θεία λειτουργία. Και αυτό επίσης αποτελεί μέρος της υπηρεσίας στον Θεό. Υπηρετώ τον πλησίον μου, αναγγέλλοντας το Ευαγγέλιο με λόγια και με έργα. Αυτό είναι λοιπόν το σχέδιο σωτηρίας του Θεού: Βοηθάμε τον πλησίον μας, τον παρηγορούμε, τον ενισχύουμε και εργαζόμαστε μαζί. Έτσι υπηρετούμε τον Θεό. Και υπηρετούμε μαζί με τον Χριστό, επειδή ξέρουμε πολύ καλά, πως, ό,τι και να κάνουμε, τα περισσότερα τα κάνει ο Ιησούς Χριστός.

Η αμαρτία είναι μπροστά στην πόρτα σου, αλλά εσύ να κυριαρχείς επάνω της. Αυτό είναι η βασιλεία! Οφείλουμε να κυριαρχούμε επάνω στην αμαρτία. Φυσικά, είμαστε εκτεθειμένοι σε πειρασμούς. Όμως είναι γραμμένο στην Κατήχηση: Ο άνθρωπος δεν υπόκειται στον πειρασμό χωρίς την παραμικρή θέληση. Ορισμένες φορές έχουμε την εντύπωση ότι

Η Αγία Κοινωνία υπέρ των εκλιπόντων ήταν γεμάτη συγκίνηση

δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά. Είμαστε εγκλωβισμένοι και ακολουθούμε την ανθρώπινη ροή. Όχι δεν είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε αυτό που μας προτείνεται, να κάνουμε αυτά που κάνουν οι άλλοι. Μπορούμε να λέμε όχι. Η αμαρτία είναι μπροστά στην πόρτα σου, αλλά εσύ να κυριαρχείς επάνω της. Με την βοήθεια του Χριστού, μπορείς να λες «Όχι» στην αμαρτία. Μπορείς να λες: «Όχι, δεν θα το κάνω, όποιες και αν είναι για μένα οι συνέπειες, είναι αμαρτία, είναι αντίθετα στο θέλημα του Θεού». Ας βασιλεύουμε στις ζωές μας και ας είμαστε κυρίαρχοι της ζωής μας και του εαυτού μας. Ναι, πολλοί είναι εκείνοι που λένε σήμερα ότι οι άνθρωποι είναι απλά μαριονέτες, ότι κάποιος κινεί τα νήματα και μάλιστα κάνει ό,τι θέλει μαζί τους. Αλλά όχι με μένα. Ο διάβολος δεν μπορεί να κάνει μαζί μου αυτό που θέλει. Με την βοήθεια του Χριστού, μπορώ να κυριαρχώ στη ζωή μου και στην φύση μου.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, στόχος μας είναι η τέλεια κοινωνία με τον Θεό. Αν θέλουμε, μπορούμε να επιτύχουμε αυτό το στόχο. Γινόμαστε κυρίαρχοι της ζωής μας και αποφασίζουμε από μόνοι μας αυτό που θα πρέπει να είναι το μέλλον μας. Το μέλλον μας δεν είναι ένα σκοτεινό αδιέξοδο, είναι ένα μεγαλειώδες μέλλον: Η κοινωνία με τον Θεό, το τέλος του σχεδίου σωτηρίας. Δεν έχουν σημασία αυτά που συμβαίνουν στον κόσμο. Δεν έχει σημασία η γνώμη της πλειοψηφίας. Δεν έχει σημασία η συμπεριφορά των συγχρόνων μου. Δεν πρέπει να έχει καμία επίδραση στη σχέση μου με τον Θεό. Ο Πρωταπόστολος Λέμπερ έλεγε συχνά: «Ας ενεργούμε ως κυρίαρχοι!». Δεν έχει σημασία η κατάστασή μου, αν ασθενώ ή αν η υγεία μου είναι καλή, η ασθένειά μου δεν θα πρέπει να καθορίζει τη σχέση

με τον Θεό. Είτε έχω χρήματα, είτε όχι, ο τραπεζικός μου λογαριασμός δεν καθορίζει τη σχέση μου με τον Θεό. Το αποφάσισα: Θέλω να είμαι σε κοινωνία με τον Θεό. Μακάρι όλα τα παιδιά του Θεού να έβλεπαν έτσι τα πράγματα: Η κοινωνία μου με τον Ιησού Χριστό, είναι το πιο σημαντικό πράγμα για μένα, κανείς δεν μπορεί να την αγγίξει. Έτσι θέλουμε να βασιλεύουμε. Μπορεί να φαίνεται ανέφικτο. Κι όμως, η βασιλεία με τον Χριστό είναι απολύτως δυνατή! Επειδή ο Ιησούς Χριστός μας δίνει τη δύναμη. Μας αποδεικνύει συνεχώς την αγάπη του, που μας παρακινεί να είμαστε σε κοινωνία μαζί του. Η αγάπη του είναι τόσο μεγάλη. Μας προσφέρει διαρκώς την χάρη του. Εάν δεν τα καταφέρνουμε, μας προσφέρει τη δυνατότητα να ξαναρχίζουμε: Μπορείς να ξαναρχίσεις από το μηδέν.

Μέσω του Αγίου Πνεύματός του, μας δίνει τη σοφία για να μπορούμε να αναγνωρίζουμε τα πνεύματα, Αλλά, με την βοήθεια του Χριστού – ας το κρατάμε αυτό στην καρδιά μας –, μπορούμε να βασιλεύουμε, ήδη από σήμερα. Μπορούμε να κυριαρχούμε επάνω στην αμαρτία και μπορούμε να είμαστε κύριοι της ζωής μας, του προσώπου μας και του μέλλοντός μας. Υπηρετούμε τον Θεό, μαζί με τον Χριστό και βασιλεύουμε ήδη από σήμερα, στη ζωή μας με τον Χριστό. Κατόπιν, όταν θα έλθει ο Κύριος, θα μπορεί να μας οδηγήσει στην βασιλεία του. Τότε θα μπορούμε να υπηρετούμε μαζί του, να υμνούμε τον Θεό, να τον λατρεύουμε, να τον δοξάζουμε και να βασιλεύουμε μαζί του, επειδή θα μπορούμε τότε να πούμε: «Χάρη στην βοήθεια του Ιησού Χριστού και χάρη στην θυσία του, νικήσαμε την αμαρτία. Έχουμε κυριαρχήσει επάνω στην αμαρτία».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

- Ο Θεός μας επέλεξε για να υπηρετούμε τον Χριστό και να βασιλεύουμε μαζί του..
- Στη νέα Δημιουργία θα υπηρετούμε λατρεύοντας τον Θεό.
- Στην βασιλεία της ειρήνης, θα υπηρετούμε τον Χριστό και θα βασιλεύουμε μαζί του.
- Σήμερα υπηρετούμε τον Χριστό, συμμετέχοντας στην θεία λειτουργία και κάνοντας το θέλημά του.
- Ο Χριστός μας βοηθά να κρατάμε τον έλεγχο της ζωής μας.

Η ανίκητη δύναμη του καλού

Είναι δυνατόν να νικηθεί το κακό με το καλό; Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ έδωσε τις απαιτούμενες οδηγίες, κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στην Κόλντα (Σενεγάλη), στις 23 Σεπτεμβρίου 2022.

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Σενεγάλη

«Σε κάθε θεία λειτουργία υπάρχει κάτι που εορτάζουμε», εκφράστηκε ο προκαθήμενος της Εκκλησίας στην αρχή του κηρύγματός του. «Εορτάζουμε τη νίκη του Ιησού Χριστού». Ο λόγος: «Ήταν πιο ισχυρός από το κακό και κανείς δεν μπορούσε να τον εμποδίσει, μέχρι τέλους, να αγαπά τον Θεό και τους ανθρώπους. Κατέκτησε τη νίκη επί του κακού και κατέκτησε τη νίκη επί του θανάτου, επειδή αναστήθηκε».

Οι πιστοί μπορούν να επωφεληθούν επίσης από αυτή τη νίκη: «Εάν ερχόμαστε στον Θεό, θέλει επίσης να μας δώσει τη δύναμη να κατακτήσουμε τη νίκη», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος.

«Υπάρχει το κακό στον κόσμο, αλλά μην αφήνεσαι να νικηθείς από αυτό. Ξεπέρασε το κακό με το καλό. Το κακό είναι πολύ ισχυρό, αλλά, μαζί με τον Ιησού, μπορείς να είσαι πιο δυνατός από το κακό και μπορείς και εσύ επίσης, να γίνεις νικητής».

«Κακό πρώτα απ' όλα είναι οτιδήποτε είναι αντίθετο με το θέλημα του Θεού». Το θέλημα του Θεού είναι, οι άνθρωποι να ζουν σε κοινωνία μαζί του και μεταξύ τους. «Κακό είναι όλες αυτές οι δυνάμεις που θέλουν να καταστρέψουν αυτή την κοινωνία των ανθρώπων με τον Θεό και την κοινωνία των ανθρώπων μεταξύ τους». Και, «όλα αυτά που μας

κάνουν να υποφέρουμε». Επομένως, η ασθένεια, ο θάνατος, η αδικία – οι συνέπειες της πτώσης στην αμαρτία. «Τέλος, το κακό υποδηλώνει επίσης όλες τις δυνάμεις που αντιτίθενται στον Ιησού Χριστό».

Το να μην αφήνουμε το κακό να μας νικήσει σημαίνει ότι αντιστεκόμαστε στον πειρασμό. Ο Αδάμ και η Εύα άκουσαν το κακό και γι' αυτό χωρίστηκαν από τον Θεό. Ο Ιησούς επίσης, υποβλήθηκε σε πειρασμό, αλλά αντιστάθηκε. «Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, ο διάβολος έρχεται και σε εμάς επίσης για να μας βάλει σε πειρασμό. Πρέπει να τον αναγνωρίζουμε. Μοναδικός του σκοπός είναι να μας χωρίσει από τον Θεό», προειδοποίησε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ. Η εμπιστοσύνη στον Θεό όμως, μας επιτρέπει να ξεπερνάμε τον πειρασμό: «Να μοιράζεσαι μαζί του τις αμφιβολίες και τα ερωτήματά σου και με την βοήθεια του Ιησού, θα επιτύχεις να ξεπεράσεις τις αμφιβολίες σου και να νικήσεις τον πειρασμό».

Ξεπερνώντας το κακό με καλό

Όποιος υποφέρει, διατρέχει τον κίνδυνο να θυμώσει με τον Θεό και για τον λόγο αυτό, να απομακρυνθεί από αυτόν. «Ακόμη και αν δεν καταλαβαίνουμε αυτό που κάνει ο Θεός, οφείλουμε να τον εμπιστευόμαστε», Συμβούλεψε ο Πρωταπόστολος.

Η θεία λειτουργία μεταφράστηκε απ' ευθείας στο βήμα, εδώ, το κήρυγμα του Αποστόλου Περιφέρειας Ζοζέφ Οπέμπα Εκούγια (Joseph Oremba Ekhuya), (δεξιά)

Ο Απόστολος Περιφέρειας Κουμπούμπα Σόκο κλήθηκε επίσης να υπηρετήσει στο βήμα

«Επομένως, δεν απαντάμε στο κακό με κακό, αλλά το ξεπερνάμε με το καλό». Συγκεκριμένα αυτό σημαίνει ότι αναγνωρίζουμε τις ευθύνες μας: «Ξεπερνάμε το κακό με καλό, σημαίνει πρώτα απ' όλα να αναρωτηθούμε ποια είναι η ευθύνη μας για ό,τι μας συμβαίνει». Επιπλέον, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι και εμείς επίσης είμαστε αμαρτωλοί: «Δεν μπορούμε να επιτρέπουμε στον εαυτό μας να καταδικάζει τον άλλον, διαφορετικά θα έπρεπε να καταδικάζουμε τον εαυτό μας, επειδή μετά από όλα αυτά είμαστε όλοι αμαρτωλοί». Και οφείλουμε να έχουμε υπομονή:

«Αν απαντάμε στο κακό με καλό, συνεχίζουμε να κάνουμε το θέλημα του Θεού, ακόμη κι αν υποφέρουμε». Το κακό δεν θα εξαλειφθεί εντελώς, ακόμη και αν κάποιος προσπαθεί να κάνει το καλό, παραδέχθηκε ο Πρωταπόστολος. «Αλλά μια μέρα, θα μας επιτρέψει να ξεφύγουμε από το κακό και να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, όπως ο Ιησούς».

Εσώτεροι αγώνες

«Μίλησα για το κακό που έρχεται απ' έξω και μας κάνει να υποφέρουμε. Αλλά το κακό δεν έρχεται μόνο απ' έξω», εξακολούθησε ο Πρωταπόστολος. Υπάρχει επίσης και μέσα μας.

«Ταιριάζει το ίδιο κι εδώ: Δεν αφήνουμε το κακό να μας νικήσει. Ξεπερνάμε το κακό με καλό, μέσω του Ιησού Χριστού». Επομένως, κάνουμε το καλό σημαίνει: «Εάν είμαστε ταπεινοί και προσεγγίζουμε τον Χριστό με πίστη και μετάνοια, μπορεί να διαγράψει τις αμαρτίες μας». Και: «Μέσω του Ιησού Χριστού και των δυνάμεών του, μπορούμε να γίνουμε παρόμοιοι με αυτόν και να απαλλαγούμε από τον παλιό Αδάμ, από το κακό που κατοικεί μέσα μας, για να γίνουμε ένα νέο δημιούργημα εν Χριστώ, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού».

Νικάμε μαζί

«Ζούμε μαζί εν Χριστώ», υπενθύμισε ο Πρωταπόστολος. Δεν είμαστε μόνοι μας. Έχουμε μαζί μας, τον αδελφό, την αδελφή μας που υποφέρουν κι αυτοί από το κακό. Ορισμένοι έχουν υποκύψει στον πειρασμό και έχουν απομακρυνθεί από τον Θεό. Άλλοι υποφέρουν πολύ από το κακό. Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, μπορούμε να έλθουμε για να τους βοηθήσουμε να ξεπεράσουν το κακό». Και αυτό, με το να «μοιραζόμαστε τα βάσανά τους, επιδεικνύοντας αδελφική αγάπη» – συγχωρώντας τον πλησίον και «βοηθώντας τον να ξεπεράσει το κακό το οποίο υφίσταται και το κακό που κατοικεί μέσα του».

«Εάν προσπαθούμε να υπερνικήσουμε το κακό με καλό, δεν θα γίνουμε όργανα στα χέρια του διαβόλου για να συνεχίσουμε να κάνουμε το κακό και να το αυξάνουμε στον κόσμο, αλλά θα γινόμαστε επίσης μάρτυρες του Ιησού Χριστού – και χάρη στον Ιησού Χριστό, ο καθένας μπορεί να λείει «όχι» στο κακό και «ναι» στο καλό».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Ρωμαίους 12 : 21 :

« Μη νικάσαι από το κακό, αλλά νικά το κακό διαμέσου του αγαθού ».

Μέσα στον πειρασμό, θυμόμαστε την αγάπη του Θεού και τον εμπιστευόμαστε. Μέσα στον πόνο και τα βάσανα αρνούμαστε να ανταποδώσουμε το κακό με κακό και συνεχίζουμε να κάνουμε το θέλημα του Θεού.

Πολεμάμε το κακό που έχουμε μέσα μας. Βοηθάμε τους άλλους να αντιστέκονται στο κακό.

Πως ξεχύνεται η καρδιά

Προσευχή, αλλά με το σωστό τρόπο: Πώς γίνεται; Αυτό απαιτεί τη θέληση και τη διάθεση να τα πούμε όλα, την ειλικρίνεια να αποδεχθούμε την απάντηση του Θεού και την επαρκή προετοιμασία. Εδώ είναι ένας πρακτικός οδηγός για την προσευχή που προέρχεται από μια θεία λειτουργία του Πρωταποστόλου.

Στις 4 Αυγούστου, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ τέλεσε μια θεία λειτουργία με τους αδελφούς και τις αδελφές στο Σαν Σαλβαντόρ. «Σήμερα, έχουμε ένα βιβλικό λόγο που εμπεριέχει μια ιδιαίτερη συμβουλή», εκφράστηκε ήδη από την αρχή της υπηρεσίας. «Πρόκειται λοιπόν για την προσευχή μας. Όταν μιλάμε στον Θεό, οφείλουμε να του ανοίγουμε την καρδιά μας».

Είναι αυτό που λένε ορισμένοι άνθρωποι που αναρωτιούνται σε το ωφελεί τότε η προσευχή. «Οι προσευχές μας δεν είναι για τον Θεό», εξήγησε ο Πρωταπόστολος. Ο Θεός δεν έχει ανάγκη από ευγνωμοσύνη, ούτε από κολακείες. «Οι προσευχές είναι για εμάς».

Ο Θεός έδωσε στους ανθρώπους μια ψυχή και την ικανότητα να ακούν τον Θεό και να του μιλάνε. «Το δένδρο, η αγελάδα ή το ψάρι δεν μπορούν να ακούσουν τον Θεό, δεν μπορούν να του μιλήσουν». Η ψυχή, από την άλλη πλευρά θα πρέπει να μιλάει με τον Θεό για να νοιώθει καλά.

Η προσευχή επιτρέπει να επαληθεύεται η ένταση της πίστης, της αγάπης και της ελπίδας.

Τα λέμε όλα στον Θεό

«Όταν προσευχόμαστε στον Θεό, μπορούμε, οφείλουμε ακόμη, να του λέμε για την λύπη, τον φόβο, τις ανησυχίες μας, να του μιλάμε για τις αμφιβολίες μας, τις απορίες μας, τα προβλήματά μας και να του λέμε τα πάντα», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. Επειδή ο Θεός είναι Παντοδύναμος και Παντογνώστης. Είναι επομένως ο καλύτερος στον οποίο μπορούμε να απευθυνόμαστε για όλες τις ανησυχίες και τα προβλήματά μας.

Πράγματα τα οποία δεν μπορούμε να πούμε στον πλησίον μας, από φόβο ότι μπορεί να μας κρίνει και να μας απορρίψει, μπορούμε να τα λέμε στον Θεό. «Δεν έχουμε να ντραπούμε για οτιδήποτε, επειδή ξέρουμε ότι ο Θεός μας αγαπά, ακριβώς όπως είμαστε».

Οι αδελφοί και οι αδελφές εκτίμησαν την όμορφη ατμόσφαιρα που επικρατούσε πριν και μετά την θεία λειτουργία

Μπορούμε να λέμε στον Θεό ακόμη και πράγματα που θεωρούνται πολύ μικρά και ασήμαντα: «Μπορούμε να ερχόμαστε στον Θεό με οποιοδήποτε αίτημα, οποιαδήποτε ερώτηση, όσο μικρή και αν είναι». Επειδή ο Θεός λέει: «Φροντίζω τα πάντα, ενδιαφέρομαι για σένα». Και ο Ιησούς λέει: «Μετράω ακόμη και τις τρίχες της κεφαλής σου». Τίποτα δεν είναι τόσο μικρό, ή όχι αρκετά σημαντικό για να το πούμε στον Θεό. «Διηγήσου του όλα όσα συμβαίνουν μέσα στην καρδιά σου. Για ό,τι και αν συμβαίνει, απλώς, μίλα στον Θεό».

Αποδεχόμαστε την απάντηση του Θεού

Κάποιες φορές, οι άνθρωποι δεν μιλούν στον Θεό επειδή δεν θέλουν να ακούσουν την απάντηση. «Να θυμάστε αυτό που έχετε υποσχεθεί», υπενθύμισε ο Πρωταπόστολος στους αδελφούς και τις αδελφές: «Ακολούθησε τον Χριστό με πίστη και υπακοή».

Έτσι: «Ανοίξε την καρδιά σου στον Θεό – και αποδέξου την απάντησή του. Το υποσχέθηκες». Μερικές φορές υπάρχουν ευχές και επιθυμίες που δεν θέλουμε να πούμε στον Θεό, επειδή στην πραγματικότητα είμαστε βέβαιοι ότι ο Θεός δεν θα τις πραγματοποιήσει.

«Είσαι πραγματικά βέβαιος ότι αυτό που ζητείς είναι σίγουρα καλό για σένα;» ρώτησε ο Πρωταπόστολος. «Κάθε φορά που διστάζουμε να πούμε κάτι στον Θεό, δεν είναι καλό σημάδι. Κάτι δεν πάει καλά στη σχέση μας με τον Θεό, οι επιθυμίες μας είναι λάθος και προσπαθούμε να κρύβουμε τις αδυναμίες μας».

Η προσευχή απαιτεί μια προετοιμασία

«Αυτό το είδος προσευχής θα πρέπει φυσικά να έχει μια προετοιμασία», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. Η προετοιμασία περιλαμβάνει:

- την λατρεία: «Όχι για να κολακεύουμε τον Θεό, αλλά για να συνειδητοποιούμε σε ποιον απευθυνόμαστε. Και όσο περισσότερο λατρεύουμε τον Θεό, τόσο περισσότερο αναγνωρίζουμε ότι είναι ο Παντοδύναμος ο Τέλειος».
- την αναγνώριση: «Κατόπιν συνειδητοποιούμε ότι έχουμε πολύ περισσότερα από όσα νομίζαμε».
- Την προσευχή στο όνομα του Ιησού Χριστού: «Προσπαθούμε να προσδιορίζουμε: Τι και πώς θα προσευχόταν τώρα ο Ιησούς για εμένα; Τι θα ζητούσε στην περίπτωση μου;».

«Εάν χαιρέσει στον Θεό, ο Θεός θα σου δίνει αυτό που επιθυμεί η καρδιά σου», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. «Με άλλα λόγια: Εκείνος που ζητεί από τον Θεό να του δώσει αυτό που ζητεί ο Ιησούς για αυτόν, μπορεί να είναι βέβαιος ότι θα το αποκτήσει. Εάν ερχόμαστε στον Θεό και τον κάνουμε να γνωρίζει τις αδυναμίες μας, μπορεί να μας βοηθήσει και η προσευχή μας να συμβάλει στην πνευματική μας υγεία».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Ψαλμός 62 : 8 :

« Ελπίζετε σ' αυτόν σε κάθε στιγμή· ανοίγετε, λαοί, μπροστά του τις καρδιές σας· ο Θεός είναι καταφύγιο σε μας ».

Η προσευχή είναι απαραίτητη για την ευημερία της ψυχής μας. Μπορούμε να λέμε τα πάντα στον Θεό. Είναι Παντοδύναμος και μας αγαπά. Απαντά σε αυτούς που τον εμπιστεύονται και έρχεται να βοηθήσει όλους εκείνους που φιλοδοξούν να αποκτήσουν τη σωτηρία.

Αριστερά: Περισσότεροι από 3000 πιστοί συμμετείχαν επιτόπου στην θεά λειτουργία. Κάτω: Ο Απόστολος Περιφέρειας Μارك Βολ υπηρετεί στο βήμα

Photos :

Πέντε κίνδυνοι και πως μας βοηθά η προσευχή

Ένα θαυμάσιο μέλλον περιμένει τον πιστό, κοντά στον Θεό. Ωστόσο, οφείλει πρώτα να το επιτύχει αυτό. Στην πορεία όμως, παραμονεύουν κίνδυνοι. Ο Ιησούς Χριστός μας δείχνει ποιοι. Και γνωρίζει επίσης το αντίδοτο – αποσπάσματα από μια θεία λειτουργία που τέλεσε ο Πρωταπόστολος.

«Είναι σημαντικό να συναθροισόμαστε για να προσευχηθούμε μαζί, επειδή ξέρουμε ότι, όταν είμαστε συγκεντρωμένοι στο όνομα του Ιησού Χριστού και προσευχόμαστε στο όνομά του, ο Θεός πάντα θα μας εισακούει». Με αυτά τα λόγια, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ άρχισε την θεία λειτουργία στις 8 Μαΐου, στο Μαντάνγκ (Παπουαζία-Νέα Γουινέα).

Ο Θεός είναι υπεράνω του χρόνου

«Ως ανθρώπινα όντα, δεν γνωρίζουμε πραγματικά το μέλλον», παραδέχθηκε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ. Υπάρχουν βέβαια οι μετεωρολόγοι και οι ειδικοί, που μπορούν, για παράδειγμα, να προβλέψουν τα αποτελέσματα των εκλογών σε μία χώρα. Ωστόσο, όλα αυτά είναι προβλέψεις που μπορεί να γίνουν πραγματικότητα, μπορεί και όχι. Αντίθετα, ο Θεός γνωρίζει το μέλλον, επειδή γι' αυτόν είναι πραγματικότητα, όπως είναι, τόσο το παρελθόν όσο και το παρόν.

«Όταν μιλάμε για το μέλλον, δεν προβλέπουμε κάτι που είναι πιθανόν να συμβεί, αλλά περιγράφουμε μια πραγματικότητα που ήδη υπάρχει για τον Θεό», εξήγησε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ.

Ο Θεός αποκαλύπτει το μέλλον στους ανθρώπους: «Τουλάχιστον το πιο σημαντικό μέρος του μέλλοντος, το σχέδιό του για τη σωτηρία μας». Και για τα υπόλοιπα, οφείλουμε να εμπιστευόμαστε τον Θεό. Δεν αποκαλύπτει ποτέ θα επιστρέψει ο Ιησούς. «Όχι, ο Θεός μας λέει μόνο το σχέδιο σωτηρίας και τι πρέπει να κάνουμε και να ξέρουμε για να σωθούμε».

Οι κίνδυνοι

Στο δρόμο προς το μέλλον που υποσχέθηκε ο Θεός, υπάρχουν ορισμένοι κίνδυνοι. «Και ο Ιησούς που ξέρει τα πάντα, μας προειδοποιεί».

Ο κίνδυνος να δίνουμε υπερβολική σημασία στα επίγεια πλούτη· ο Ιησούς προειδοποιεί τους ανθρώπους:

Ο Πρωταπóstολος Σνάιντερ και ο Απόστολος Περιφέρειας Πίτερ Σούλτε με τα αξιώματα της Παπουαζία – Νέας Γουινέας

«Να είστε σε εγρήγορση, διατρέχετε τον κίνδυνο να χάσετε τη σωτηρία αν η επίγεια ζωή γίνεται πολύ σημαντική για εσάς».

Ο κίνδυνος από τους ψευδοπροφήτες: «Πολλοί παρουσιάζουν σήμερα το Ευαγγέλιο ως συνταγή για επιτυχία στη ζωή», προειδοποίησε ο Πρωταπóstολος, αναφερόμενος στους ψευδοπροφήτες.

Ο κίνδυνος να μας νανουρίζει μια αίσθηση ψευδούς ασφάλειας. Κάποιες φορές υπερεκτιμούμε τις προσωπικές μας δυνάμεις, ενώ υποτιμούμε τη δύναμη του κακού. «Να έχετε επίγνωση της δύναμης του κακού».

Ο κίνδυνος της υπνηλίας. «Να είστε σε εγρήγορση, επειδή ο Χριστός θα επιστρέψει τη στιγμή που δεν θα το περιμένετε». Ορισμένοι περιμένουν ήδη, εδώ και πολύ καιρό, άλλοι πάλι λένε: «Κοιτάζοντας την Εκκλησία, ο Ιησούς Χριστός δεν μπορεί να επιστρέψει τώρα». Διατρέχουμε τότε τον κίνδυνο να μην είμαστε προετοιμασμένοι για την επιστροφή του.

Ο κίνδυνος της διαίρεσης: Οι χριστιανοί χρειάζονται ο ένας τον άλλον για να εμμένουν μέχρι την λύτρωση. «Μόνον όταν είναι ένα, μπορούν να αντιστέκονται στον πειρασμό».

Η προσευχή μας βοηθά

Ο Ιησούς λέει στους πιστούς πως να αντιμετωπίζουν αυτούς τους κινδύνους: «Προσεύχεστε, για να αποφεύγετε όλους αυτούς τους κινδύνους, για να είστε αρκετά ισχυροί».

Επαινούμε και δοξάζουμε: «Για να αποφεύγουμε την επικέντρωση στα επίγεια πράγματα, οφείλουμε να επαινούμε τον Θεό, τον Ιησού Χριστό και τη δόξα του», υπογράμμισε ο προκαθήμενος της Εκκλησίας.

Τότε συνειδητοποιούμε την αγάπη του Θεού. «Ξέρουμε το μεγαλείο της αγάπης του και του την ανταποδίδουμε. Εάν συνειδητοποιούμε τη δόξα του, αναγνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει τίποτα πιο σημαντικό από αυτήν. Θέλουμε να φτάσουμε σε αυτή τη δόξα!» Ικετεύουμε τον λόγο του: Για να αντιστα-θούμε στους ψευδοπροφήτες, μπορούμε να προσευχόμαστε στον Θεό: «Δώσε μας τον αληθινό λόγο του Θεού, τον λόγο της ζωής». Ικετεύουμε την χάρη του: «Ξέρω ότι δεν μπορώ να αξίζω τη σωτηρία. Χρειάζομαι την χάρη σου», αυτή είναι η προσευχή του ταπεινού πιστού, που αναγνωρίζει ότι οφείλει να αποφεύγει μια ψεύτικη αίσθηση

ασφάλειας. Ικετεύουμε την επιστροφή του: «Επειδή αγαπάμε τον Χριστό, προσευχόμαστε, όπως λέει η Αγία Γραφή, μέρα και νύχτα: 'Ελα Κύριε Ιησού, θέλουμε να είμαστε μαζί σου'», υπενθύμισε ο Πρωταπóstολος. Ικετεύουμε την ενότητα: Όποιος είναι απομονωμένος δεν μπορεί να σωθεί. Γι' αυτό, προσευχόμαστε: «Βοήθησέ μας να παραμένουμε ενωμένοι στον Χριστό. Επειδή οφείλουμε να είμαστε μαζί εν Χριστώ, για να σωθούμε».

«Ας λαμβάνουμε στα σοβαρά υπόψη τις προειδοποιήσεις και ας ενεργούμε ανάλογα», ήταν το κάλεσμα του Πρωταποστόλου, στο τέλος του κηρύγματός του.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Λουκάς 21 : 36 :

« Αγρυπνεείτε, λοιπόν, δεόμενοι σε κάθε καιρό, για να καταξιωθείτε να ξεφύγετε όλα τούτα που πρόκειται να γίνουν, και να σταθείτε μπροστά στον Υιό του ανθρώπου ».

Ο Θεός μας αποκαλύπτει τη συνέχεια του σχεδίου του για τη σωτηρία μας. Μας λέει αυτό που πρέπει να ξέρουμε για να σωθούμε. Εμμένουμε στην προσευχή για να αποφεύγουμε τους κινδύνους που απειλούν τη σωτηρία μας.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΔΕΚΑ ΛΕΠΡΟΥΣ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΛΟΥΚΑ 17: 11-19

Ο Ιησούς θεράπευσε πολλούς ανθρώπους. Το γεγονός ότι θεραπεύθηκαν είναι ένα σημάδι της εξουσίας και της δύναμής του. Οι άνθρωποι θα σωθούν όταν θα έλθει η βασιλεία του Θεού.

Όταν ο Ιησούς πήγαινε στην Ιερουσαλήμ, πέρασε από τη Σαμάρεια και την Γαλιλαία. Σε ένα χωριό, δέκα ασθενείς άνδρες, ήλθαν να τον συναντήσουν. Ήταν μολυσμένοι από λέπρα και για τον λόγο αυτό κρατούσαν μια ορισμένη απόσταση. Οι άνδρες ύψωσαν την φωνή και είπαν: «Ιησού, αγαπητέ Κύριε, δείξε μας το έλεός σου!»

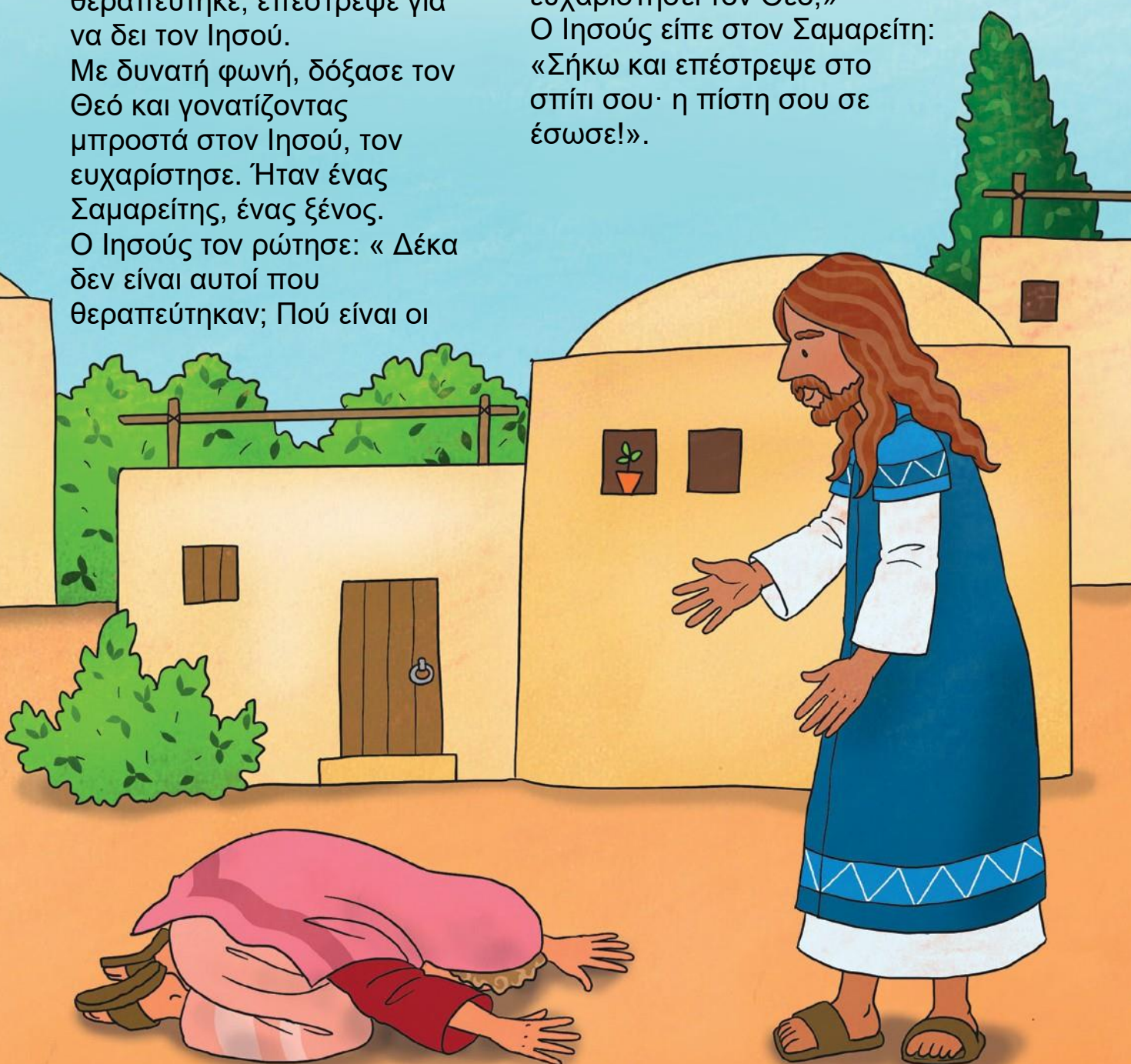
Ο Ιησούς τους είπε: «Πηγαί-
νετε να παρουσιαστείτε
στους ιερείς». Αυτό έκαναν
και θεραπεύτηκαν. Ένας από
τους άνδρες, βλέποντας ότι
θεραπεύτηκε, επέστρεψε για
να δει τον Ιησού.

Με δυνατή φωνή, δόξασε τον
Θεό και γονατίζοντας
μπροστά στον Ιησού, τον
ευχαρίστησε. Ήταν ένας
Σαμαρείτης, ένας ξένος.

Ο Ιησούς τον ρώτησε: « Δέκα
δεν είναι αυτοί που
θεραπεύτηκαν; Πού είναι οι

άλλοι εννέα; Γιατί δεν
επέστρεψαν και αυτοί για να
δοξάσουν τον Θεό; Είναι
μόνον αυτός ο ξένος που
επέστρεψε για να
ευχαριστήσει τον Θεό;»

Ο Ιησούς είπε στον Σαμαρείτη:
«Σήκω και επέστρεψε στο
σπίτι σου· η πίστη σου σε
έσωσε!».

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΜΠΡΕΝΟ ΣΤΟ ΒΑΡΓΚΕΜ ΓΚΡΑΝΤΕ ΠΟΛΙΣΤΑ (ΒΡΑΖΙΛΙΑ)

Όλα, ονομάζομαι **Μπρένο**. «Όλα» είναι μια πορτογαλική λέξη. Η Βραζιλία είναι η μόνη χώρα της Νότιας Αμερικής όπου μιλούνται τα πορτογαλικά. Πραγματικά, ήταν μια αποικία της Πορτογαλίας για περισσότερα από 300 χρόνια.

Γεννήθηκα στο **Σάο Πάολο** πριν οκτώ χρόνια. Η πόλη θεμελιώθηκε το 1554 από χριστιανούς ιεραπόστολους από την Πορτογαλία· της έδωσαν το όνομα του Αποστόλου Παύλου. Σήμερα στο Σάο Πάολο ζουν περισσότεροι από ένδεκα εκατομμύρια άνθρωποι, που είναι η μεγαλύτερη πόλη της Βραζιλίας.

Όταν ήμουν μωρό, η **οικογένειά** με πήγαινε στις θείες λειτουργίες στο Σάο Μπερνάρντο ντο Κάμπο. Μερικά χρόνια αργότερα μετακομίσαμε στο Σάντο Αντρέ και ενταχθήκαμε στην τοπική κοινότητα.

Εν τω μεταξύ, μετακομίσαμε ξανά και τώρα μένουμε στο Βάργκεμ Γκράντε Πολίστα που, και αυτό επίσης είναι κοντά στο Σάο Πάολο. Σε αυτή την πόλη όμως, δεν υπάρχει ακόμη Νεοαποστολική κοινότητα. Γι' αυτό, κάθε δύο εβδομάδες πηγαίνουμε στο Σάντο Αντρέ για να συμμετέχουμε στην θεία λειτουργία. Όταν δεν μπορούμε να μεταβούμε εκεί, κοιτάζουμε την θεία λειτουργία στην τηλεόραση. Τις Τετάρτες, παρακολουθούμε διαδικτυακά τις θείες λειτουργίες. Κατά τη διάρκεια της **πανδημίας του κορωνοϊού**, οι βιντεομεταδόσεις μας βοήθησαν πάρα πολύ.

Η αδελφή μου Τζούλια είναι έξη ετών. Όπως κι εγώ, παρακολουθεί τα μαθήματα του κυριακάτικου σχολείου.

Τα μαθήματα είναι ποικίλα και μαθαίνουμε παίζοντας, πράγμα που μας αρέσει πολύ.

Η **παιδαγωγός μας στο κυριακάτικο σχολείο** ονομάζεται Σέλμα. Είναι ευγενική και την αγαπάμε πολύ. Αγαπάμε πολύ, επίσης και τα άλλα μέλη της κοινότητας.

Πριν την μετακόμιση ήμουν πολύ ανήσυχος: Πώς θα είναι τα πράγματα στο καινούργιο σχολείο; Με υποδέχθηκαν όμως με μεγάλη θερμότητα και γρήγορα έκανα νέους φίλους. Ο καλύτερος φίλος μου ονομάζεται Ζοάο. Είμαι τώρα στην τρίτη τάξη. Εδώ με βλέπετε την ώρα που κάνω τα **καθηκόντά** μου.

Στο σχολείο μαθαίνω να παίζω σκάκι και ασχολούμαι επίσης και με την μουσική. Τη στιγμή αυτή εξασκούμε στο φλάουτο. Στο σπίτι παίζω λίγο στο **ηλεκτρονικό αρμόνιο** της μητέρας μου. Τα απλά κομμάτια ακούγονται ήδη πολύ καλά.

Παίζω **ποδόσφαιρο** σε ένα αθλητικό σχολείο. Μου αρέσει να πηγαίνω στην προπόνηση. Το ποδόσφαιρο είναι το πιο

δημοφιλέστερο άθλημα στην Βραζιλία και η Εθνική μας ομάδα θεωρείται ως μία από τις καλύτερες στον κόσμο. Έχει ήδη κερδίσει πέντε παγκόσμια πρωταθλήματα! Επιθυμία μου είναι να γίνω αργότερα επαγγελματίας ποδοσφαιριστής.

Έχω ένα μικρό σκυλάκι, την **Τινίνχα**, την οποία φροντίζω πολύ. Συμμετέχω επίσης και το νοικοκυριό του σπιτιού: Στρώνω το κρεβάτι μου, στρώνω το τραπέζι και καθαρίζω ξανά τα πιάτα, ξέρω να προετοιμάσω ένα χυμό πορτοκαλιού και ξέρω να κάνω, ακόμη και κρέπες. Κατά καιρούς, με τους γονείς μου βλέπουμε φιλμ, τρώγοντας ποπ κορν. Μμμμμ, νοστιμότατο!

Χειροτονία γυναικών : Παλαιά και Καινή Διαθήκη

Η βιβλική απογραφή δείχνει: Ο άνδρας και η γυναίκα δημιουργήθηκαν με τον ίδιο τρόπο σύμφωνα με την εικόνα του Θεού. Ποια είναι τα θεολογικά συμπεράσματα που συνάγει η Εκκλησία από αυτό; Και πώς βιώθηκε αυτό στην εποχή του πρώιμου χριστιανισμού – εδώ είναι το δεύτερο μέρος του διδακτικού κειμένου με θέμα: «Η χειροτονία των γυναικών».

Με βάση την βιβλική μαρτυρία (βλέπε Community 01/2023), ο άνδρας και η γυναίκα, η γυναίκα και ο άνδρας είναι εξ ίσου εικόνα του Θεού. Όταν η Κατήχηση λέει ότι ο άνδρας και η γυναίκα είναι «διαφορετικοί», μιλάει για τη διαφορετική βιολογική τους υπόσταση, το διαφορετικό φύλο τους και όχι για μια ανισότητα που αφορά το σύνολο του προσώπου.

«Το ότι είναι κάποιος άνδρας σημαίνει ότι είναι ένα υποκείμενο, ένα άτομο, με διανοητικές δεξιότητες και ικανότητες, σε ένα σώμα συγκεκριμένου φύλου, που διαθέτει ελευθερία και γλώσσα, δύναμη να ενεργεί, ότι έχει τη δική του ιστορία και ότι μπορεί να ζει και να αγαπά στους κόλπους των σχέσεων». Έτσι, ο άνδρας και η γυναίκα είναι ίσοι εταίροι στην αξιοπρέπειά τους, ακόμη και αν είναι διαφορετικοί από βιολογική άποψη.

Ο Θεός αποκαλύπτει τον άνθρωπο ως «εικόνα του Θεού»

Μιλώντας για τον άνθρωπο ως «εικόνα του Θεού» δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να ισοπεδώνουμε την άπειρη ποιοτική διαφορά ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο. Η Κατήχηση μιλάει ξεκάθαρα για την αδυναμία κατανόησης της φύσης του Θεού, από τον άνθρωπο: «Το γεγονός ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε

κατ' εικόνα του Θεού δεν σημαίνει ωστόσο ότι μπορεί να αντιλήσει συμπεράσματα σχετικά με την φύση του Θεού ως ανθρώπινο πρόσωπο· αυτό ισχύει στην περίπτωση του Ιησού Χριστού και μόνο.» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.3.2).

Η συζήτηση για τον άνθρωπο που δημιουργήθηκε κατ' εικόνα του Θεού είναι δυνατή μόνο κάτω από την οπτική του Θεού. Ο άνθρωπος, ως ον κατ' εικόνα του Θεού, είναι αντιληπτός και κατανοητός μόνο σε σχέση με τον Θεό που αποκαλύπτεται και μιλάει. Η αυτοαποκάλυψη του Θεού είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για τη σωστή κατανόηση του ανθρώπου, της ποιότητάς του ως πλάσματος, της φύσης του και της αποστολής του στον κόσμο.

Ο άνδρας και η γυναίκα έχουν επενδυθεί με την ίδια αποστολή

Η Κατήχηση επιστά ρητά την προσοχή στο γεγονός ότι ο άνδρας και η γυναίκα είδαν να τους εμπιστεύεται το ίδιο καθήκον: η «κυριαρχία» επί της γης, δηλαδή η εργασία σ' αυτήν και η διατήρησή της, (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.3.2). Η «κυριαρχία» του άνδρα και της γυναίκας επομένως, σε καμία περίπτωση δεν διαφέρει ουσιαστικά, κατά συνέπεια, δεν έχουν ο καθένας τους δικούς του «τομείς κυριαρχίας» που

ανήκουν μόνο σε αυτούς, όπως προτείνεται από ένα παραδοσιακό ορισμό των ρόλων για τα φύλα. Δεν είναι σαν ο Θεός να καθόρισε το πεδίο δραστηριότητας και δημιουργίας για τον άνδρα, να είναι ο κόσμος με την ευρύτερη σημασία της λέξης, ενώ για την γυναίκα, ο μικρόκοσμος του σπιτιού, της εργασίας και της οικογένειας.

Δημιουργημένα κατ' εικόνα Θεού, τα δύο φύλα βλέπουν να τους ανατίθεται δυνητικά η επίγεια δημιουργία στο σύνολό της, ακόμη και αν αυτό δεν πραγματοποιείται εξ αιτίας των πολιτιστικών και θρησκευτικών παραδόσεων. Δεν μπορεί, παρά να διαμορφώνεται και να διατηρείται και από τα δύο φύλα. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν για τον καθένα να φέρει σε πέρας την αποστολή που έχει από τον Θεό, να κυριαρχεί, από μόνος του· αντίθετα, κάτι τέτοιο μπορεί να το πετύχει μόνο με την κοινωνία και την αλληλεγγύη.

Το γεγονός της διατήρησης και διαμόρφωσης της δημιουργίας βρίσκει την πρώτη του συγκεκριμένη έκφραση στη συμβίωση των φύλων ή στην εκπαίδευση των παιδιών. Η ζωή του ζεύγους και της οικογένειας σημαδεύεται και φέρεται με τον ίδιο τρόπο, από άνδρες και γυναίκες. Επιπλέον, η αποστολή της διατήρησης και διαμόρφωσης της επίγειας δημιουργίας δίνει κατά συνέπεια τόσο στους άνδρες, όσο και στις γυναίκες, την ίδια ευθύνη και ίσα δικαιώματα.

Επιπλέον, το γεγονός να αρνείται κάποιος να αντιληφθεί και να προσέχει την κοινωνική πραγματικότητα και να αποτελεί μέρος της, έρχεται σε αντίθεση με την αγάπη για τον πλησίον, που απευθύνεται σε όλους τους ανθρώπους. Τελικά, ο άνδρας και η γυναίκα καλούνται εξίσου να συνειδητοποιούν την ευθύνη τους για τη διατήρηση της δημιουργίας, στην οποία ανήκουν τα ζώα και τα φυτά και να επιδεικνύουν την κατάλληλη συμπεριφορά.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ: Η Νεοαποστολική Εκκλησία διδάσκει ότι οι γυναίκες και οι άνδρες είναι δημιουργημένοι «κατ' εικόνα Θεού» και επομένως έχουν ίση φύση και ίση αξιοπρέπεια. Και οι δύο καλούνται εξίσου να «κυριαρχήσουν»: Οφείλουν να διατηρούν και να διαμορφώνουν τη δημιουργία. Η ομοιότητα λοιπόν με τον Θεό είναι στοιχείο της τάξης της δημιουργίας, γιατί μέσω αυτής συγκροτείται ο αμετάκλητος προσανατολισμός του ανθρώπου προς τον Θεό. η αποστολή της διατήρησης και διαμόρφωσης της επίγειας δημιουργίας δίνει κατά συνέπεια τόσο στους άνδρες, όσο και στις γυναίκες, την ίδια ευθύνη και ίσα δικαιώματα.

Η γυναίκα στην Καινή Διαθήκη

Η ομοιότητα του ανθρώπου με τον Θεό δικαιολογεί την ταυτότητα της φύσης του άνδρα και της γυναίκας. Η διαπίστωση αυτή είναι η βάση του γεγονότος

ότι και στους δύο μπορεί να ανατεθεί εξ ίσου η διακονία και η υπηρεσία, εντός της Εκκλησίας και της αντίστοιχης τοπικής κοινότητάς τους. Εάν εξετάσουμε τις μαρτυρίες της Καινής Διαθήκης στο θέμα αυτό, η εικόνα δεν είναι προφανής. Στον πρώτο αιώνα, δηλαδή στην εποχή της Καινής Διαθήκης, ο ρόλος της γυναίκας στην κοινότητα, ήταν τελείως διαφορετικός.

Οι γυναίκες μέσα στα Ευαγγέλια

Τα συνοπτικά Ευαγγέλια (Μάρκος, Ματθαίος, Λουκάς) καθώς και το ευαγγέλιο του Ιωάννη αναφέρουν ότι ο Ιησούς μίλησε σε γυναίκες, τις δίδαξε (Λουκάς 10:38-42), τις θεράπευσε και ανέλαβε τις δυσκολίες τους. Στον άμεσο περίγυρο του Ιησού, σύμφωνα με το απόσπασμα από τον Λουκά 8:1-3, δεν παρευρίσκονται μόνον άνδρες, αλλά επίσης, «μερικές» γυναίκες. Ο Ιησούς είχε θεραπεύσει μερικές από αυτές και, «πολλές άλλες», δηλαδή εκείνες που είχαν πεισθεί από το κήρυγμα σχετικά με την επικείμενη βασιλεία του Θεού, είχαν ενταχθεί στην κοινότητα των μαθητών και την υποστήριζαν με τα «αγαθά» τους.

Στον Ιωάννη 4:5-42 μάλιστα, αναφέρεται για μια Σαμαρείτισσα που είχε μια συζήτηση με τον Ιησού, ότι ομολόγησε την πίστη της στον Ιησού ως Μεσσία, όχι μόνο μπροστά του, αλλά επίσης και μπροστά στους Σαμαρείτες που ζούσαν στην πόλη της. Τονίζεται ρητά ότι μετά τη διακήρυξη της γυναίκας αυτής, πολλοί Σαμαρείτες πίστεψαν στον Ιησού (Ιωάννης 4:39).

Αρκετές γυναίκες που ανήκαν στην κοινότητα των μαθητών, έγιναν μάρτυρες της σταύρωσης του Ιησού (Ματθαίος 27:55-56, Μάρκος 15:40-41, Λουκάς 23:49). Στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη, οι γυναίκες δεν παρατηρούν τη σταύρωση και τον θάνατο από απόσταση, αλλά, στέκονται κοντά στον Εσταυρωμένο (Ιωάννης 19:25-27).

Γυναίκες επίσης ήταν μάρτυρες της Ανάστασης του Ιησού και την αφηγήθηκαν στους μαθητές. Στο πλαίσιο των αφηγήσεων της Ανάστασης, στις γυναίκες ανατίθεται ένα ουσιαστικό καθήκον, δηλαδή, η μετάδοση του πρωτόγονου χριστιανικού κηρύγματος της Ανάστασης του Ιησού. Το μήνυμα της Ανάστασης του Ιησού είναι μια ουσιαστική προϋπόθεση για να μπορέσει η Εκκλησία να εκδηλώνεται με τη διακήρυξη του Ευαγγελίου.

Η μαρτυρία των Επιστολών του Παύλου

Το εντυπωσιακό βρίσκεται στον τέλος της Επιστολής προς Ρωμαίους (Ρωμαίους 16), όπου αναφέρονται και χαιρετούνται εξίσου, άνδρες και γυναίκες. Ο Παύλος συνιστά πρώτη την «Φοίβη, την αδελφή μας, που είναι διάκονος της Εκκλησίας στις Κεχερές» (Ρωμαίους 16:1). Η Φοίβη ήταν στην υπηρεσία μιας κοινότητας και επιπλέον, ήταν ένα σημαντικό πρό-

σωπο που είχε βοηθήσει πολύ τον Απόστολο και την Κοινότητα.

Στην Ρωμαίους 16:3, ο Παύλος ζητεί από την κοινότητα της Ρώμης να χαιρετήσει δύο συνεργάτες, την Πρίσκα και τον Ακύλα, αναμφίβολα, ένα ζεύγος. Ο Παύλος τους επαινεί και τους δύο, επειδή «χάρη της ζωής μου έβαλαν τον τράχηλό τους κάτω από τη μάχαιρα» (Ρωμαίους 16:4). Ήταν καθοδηγητές μιας τοπικής κοινότητας (Ρωμαίους 16:5). Και οι δύο αναφέρονται επίσης στην Α΄ Κορινθίους 16:19: Αυτή την φορά είναι ο Παύλος που μεταφέρει τους δικούς τους χαιρετισμούς και αυτούς της τοπικής κοινότητας.

Στην Ρωμαίους 16:7 και πάλι, οι χαιρετισμοί απευθύνονται σε ένα άνδρα και μια γυναίκα (προφανώς και πάλι σε ένα παντρεμένο ζευγάρι): «Χαιρετήστε τον Ανδρόνικο και την Ιουνία, τους συγγενείς μου, και συναιχμαλώτους μου, οι οποίοι είναι επίσημοι ανάμεσα στους αποστόλους, οι οποίοι ήσαν και πριν από μένα στον Χριστό». Πρόσφατα, το απόσπασμα αυτό έχει λάβει μεγάλη προσοχή, επειδή αρκετοί ερμηνευτές πιστεύουν ότι η Ιουνία είναι μια γυναίκα που ορίζεται ως Απόστολος.

Τα παραδείγματα που αναφέρθηκαν, δείχνουν ότι στις χριστιανικές κοινότητες που ήταν σε επαφή με τον Παύλο, οι γυναίκες έπαιζαν ένα σημαντικό ρόλο: Κατείχαν ηγετικές θέσεις στην κοινότητα και συμμετείχαν επιθετικά στη διακήρυξη του Ευαγγελίου προς τους Εθνικούς.

Ο προφητικός λόγος

Στην πρώτη προς Κορινθίους Επιστολή βρίσκουμε δηλώσεις σχετικά με τη σωστή συμπεριφορά ανδρών και γυναικών κατά τις θείες υπηρεσίες, σύμφωνα με τις οποίες, άνδρες και γυναίκες δραστηριοποιούνται κατά τη διάρκεια της θείας υπηρεσίας: Προσεύχονται και μιλούν προφητικά. Στο επιχείρημα του Παύλου ενάντια στην γλωσσολαλία, που από μόνη της είναι ακατανόητη και απαιτεί ερμηνεία ο προφητικός λόγος παίζει ουσιαστικό ρόλο: «Εκείνος, όμως, που προφητεύει, μιλάει στους ανθρώπους για οικοδομή και προτροπή και παρηγοριά [...] Εκείνος που προφητεύει, οικοδομεί την Εκκλησία» (Α΄ Κορινθίους 14:3.4β). Ο «προφητικός λόγος» έχει μια αποστολή παρόμοια με αυτή του κηρύγματος, δηλαδή να μεταδίδει το Ευαγγέλιο με ένα κατανοητό τρόπο.

Στο σχόλιό του, σχετικά με το απόσπασμα από την Α΄ Κορινθίους, ο Βόλφγκανγκ Σράζε (Wolfgang Schrage) επισημαίνει το εξής: «Έχοντας ως δεδομένο ότι, σύμφωνα με την Α΄ Κορινθίους 12:1 και εφεξής, όλα ουσιαστικά περιστρέφονται γύρω από τη δραστηριότητα του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία, το οποία διανέμει τα δώρα του αδιάφορα σε όλους τους χριστιανούς [...], δεν τίθεται θέμα

ανάθεσης ή άρνησης αξιωμάτων, η ακόμη και κατανομής τους σύμφωνα με τις σεξουαλικές ιδιαιτερότητες: Δεν υπάρχει επομένως διαφοροποίηση στις ειδικές λειτουργίες μεταξύ ανδρών και γυναικών. Δεν υπάρχει καμία προηγούμενη ένδειξη για την αποκλειστική απόδοση συγκεκριμένων δώρων και κριτηρίων στους άνδρες».

Απόρριψη της γυναικείας δραστηριότητας

Οι ποιμαντικές Επιστολές που γράφτηκαν στο τέλος του πρώτου αιώνα, θέλουν να διατηρήσουν και να επικαιροποιήσουν την κληρονομιά του Παύλου, γεγονός που συχνά οδηγεί σε σαφή υποτίμηση των γυναικών. Είναι σε μεγάλο βαθμό αποκλεισμένες από τις δραστηριότητες στη ζωή της κοινότητας.

Η οργάνωση της κοινότητας εμπνέεται πλέον από αυτή της ρωμαϊκής οικογένειας, επικεφαλής της οποίας είναι ο πατέρας της οικογένειας, ενώ οι γυναίκες υποβιβάζονται σε δεύτερη μοίρα. Ταυτόχρονα θα ήθελαν επίσης να καταπολεμήσουν τους αιρετικούς, επειδή πίστευαν ότι οι γυναίκες που μερικές φορές καθοδηγούσαν οικιακές κοινότητες, ήταν ιδιαίτερα δεκτικές σε αιρέσεις.

Η εντολή σιωπής που επιβλήθηκε στις γυναίκες

Κατά περίεργο τρόπο, στην Α΄ Κορινθίους 14:33β-36, βρίσκονται πρώιμες αποδείξεις κριτικής για τη δραστηριότητα των γυναικών, στους κόλπους της Εκκλησίας. Το απόσπασμα αυτό που απαιτεί από τις γυναίκες να σιωπούν στους κόλπους της κοινότητας, δηλαδή, να μη συμμετέχουν στη ζωή της κοινότητας, έρχεται σε σαφή αντίθεση με τις εξηγήσεις στην Α΄ Κορινθίους 11:5. Οι περισσότεροι μελετητές της Καινής Διαθήκης συμφωνούν ότι η περικοπή αυτή είναι μεταγενέστερη προσθήκη. Μοιάζει με την θέση που υιοθετείται στην Α΄ προς Τιμόθεο 2:11-15, ένα έγγραφο από την ύστερη σχολή του Παύλου. Η εντολή σιωπής που επιβάλλεται στις γυναίκες, σε αυτό το απόσπασμα, μοιάζει αφενός με αυτήν στην Α΄ Κορινθίους 14:34-35 και αφετέρου λαμβάνει ουσιαστικά μοτίβα από το απόσπασμα της Α΄ Κορινθίους 11:7-12.

Το κείμενο από την Α΄ προς Τιμόθεο 2:11-15 χαρακτηρίζεται σφαιρικά από τον άκαμπτο τόνο που υιοθετείται προς τις γυναίκες: «Η γυναίκα ας μαθαίνει μέσα σε ησυχία με κάθε υποταγή· σε γυναίκα, όμως, δεν επιτρέπω να διδάσκει ούτε να αυθεντεύει επάνω στον άνδρα, αλλά να ησυχάζει. Επειδή, ο Αδάμ πλάστηκε πρώτος, έπειτα η Εύα. Και ο Αδάμ δεν απατήθηκε· αλλά, η γυναίκα, αφού εξαπατήθηκε, διέπραξε παράβαση· όμως, θα σωθεί διαμέσου της τεκνογονίας, αν μείνουν στην πίστη και αγάπη και αγιασμό με σωφροσύνη».

Αναφορικά και σε σχέση με την Εύα, που θεωρείται

ότι είναι η πρώτη αμαρτωλή, η γυναίκα είναι αποκλεισμένη από πολλές δραστηριότητες μέσα στην κοινότητα. Δεν έχει το δικαίωμα να θέτει ερωτήματα επάνω στην πίστη, στο πλαίσιο της Εκκλησίας. Οι γυναίκες οφείλουν να επιμορφώνονται στην πίστη, έξω από την Εκκλησία. Επιπλέον, οι άτεκνες γυναίκες είναι αντιμέτωπες με διακρίσεις. Η γυναίκα οφείλει επιπλέον, να φροντίζει ώστε τα παιδιά να μην απομακρύνονται από την χριστιανική πίστη. Εάν συνέβαινε αυτό, η σωτηρία της θα μπορούσε να τεθεί υπό αμφισβήτηση. Η δημόσια διακήρυξη του Ευαγγελίου από γυναίκες, είναι απαγορευμένη ο άνδρας είναι εκείνος που διδάσκει, η γυναίκα είναι εκείνη που διδάσκεται και λαμβάνει.

Ωστόσο, μια πιο ακριβής σύγκριση μεταξύ των αποσπασμάτων από την Α' προς Τιμόθεο 2:11-15 και την Α' Κορινθίους 11:2-16 (γυναίκες και άνδρες σε θρησκευτική υπηρεσία) εφιστά την προσοχή σε δύο ουσιαστικές διαφορές: Αφενός, στην Α' Κορινθίους 11, ο Παύλος δεν διαφωνεί με την αφήγηση της ιστορίας του πειρασμού της Εύας και, αφ' ετέρου, δεν επιβάλλει στην γυναίκα να σωμαίνει στους κόλπους της Εκκλησίας (όπως ισχυριζόταν αργότερα η σχολή του Παύλου, σύμφωνα με τα όσα γράφονται στην Α' προς Τιμόθεο 2:12).

Η Εύα έκανε να εισέλθει στον κόσμο, η αμαρτία;

Επικαλούμενος την αποστολική εξουσία του Παύλου, ο συντάκτης του αποσπάσματος από τη Α' προς Τιμόθεο 2:12-13, παίρνει θέση: «σε γυναίκα, όμως, δεν επιτρέπω να διδάσκει ούτε να αυθεντεύει επάνω στον άνδρα, αλλά να ησυχάζει. Επειδή, ο Αδάμ πλάστηκε πρώτος, έπειτα η Εύα». Η παραπομπή, στη δεύτερη αφήγηση της Δημιουργίας (Γένεση 2:4β-25), στον Αδάμ και την Εύα, εδραιώνει την υποταγή της γυναίκας στον άνδρα, ως έκφραση της αεικίνητης τάξης της Δημιουργίας.

Εάν στην Α' Κορινθίους 11:8-9, αρκείται στο να υπαινίσσεται τη δεύτερη ιστορία της Δημιουργίας, αν και τώρα αυτή είναι ρητά θεματοποιημένη από την επίκληση των ονομάτων του Αδάμ και της Εύας. Η ιεραρχία δικαιολογείται πρώτα από τη σειρά της Δημιουργίας: Ο άνδρας δημιουργήθηκε πριν από την γυναίκα. Το επιχείρημα που ακολουθεί, δείχνει ότι ο συγγραφέας της Επιστολής απομακρύνεται από τη σκέψη του Παύλου, όπως αυτή φαίνεται κυρίως στην τυπολογία του Αδάμ και του Ιησού Χριστού στην Επιστολή προς Ρωμαίους: «Και ο Αδάμ δεν απατήθη-

κε· αλλά, η γυναίκα, αφού εξαπατήθηκε, διέπραξε παράβαση» (Α' προς Τιμόθεο 2:14). Το απόσπασμα από την Α' προς Τιμόθεο αναλαμβάνει για λογαριασμό του, μια παράδοση ερμηνείας της πτώσης στην αμαρτία, ειδική στον ύστερο Ιουδαϊσμό, η οποία αποδίδει στην γυναίκα όλη την ενοχή για την παράβαση του θείου νόμου.

Ο Παύλος σκέπτεται τελείως διαφορετικά: «Γι' αυτό, όπως διαμέσου ενός ανθρώπου η αμαρτία μπήκε μέσα στον κόσμο, και με την αμαρτία ο θάνατος, και με τον τρόπο αυτό ο θάνατος πέρασε μέσα σε όλους τούς ανθρώπους, για τον λόγο ότι όλοι αμάρτησαν» (Ρωμαίους 5:12). Στα μάτια του Παύλου, ο Αδάμ συμβολίζει κατ' εξοχήν τον άνδρα που είναι μπλεγμένος στην αμαρτία και τον θάνατο, ανεξάρτητα από το φύλο.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ: Η μαρτυρία της Καινής Διαθήκης δεν είναι μονοσήμαντη. Ορισμένες μαρτυρίες αναφέρουν εντατική συμμετοχή γυναικών στην ιεραποστολή, στην κοινοτική ζωή και επίσης σε θρησκευτικές δραστηριότητες. Σε αυτό αντιτίθενται μαρτυρίες από τα τέλη του πρώτου αιώνα, στις οποίες απαγορεύεται η ενεργός συμμετοχή των γυναικών στη ζωή της κοινότητας. Συνεπώς, κατέστη αδύνατη η συμμετοχή στην ιεραποστολή και στις θρησκευτικές δραστηριότητες. Δεν είναι λοιπόν δυνατό να αντληθούν σαφή πρότυπα για το παρόν από αυτές τις αποκλίνουσες ανακοινώσεις της Καινής Διαθήκης. Κατά συνέπεια, το φθινόπωρο του 2021, η Γενική Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας αποφάσισε τα ακόλουθα: «Οι μεμονωμένες δηλώσεις απόρριψης που αφορούν την ενεργό συμμετοχή των γυναικών στην θεία λειτουργία και στους κόλπους της κοινότητας, δεν μπορούν να χρησιμεύσουν ως επαρκής λόγος για τον αποκλεισμό των γυναικών από το αξίωμα. Κατά συνέπεια, το αποστολικό αξίωμα, το οποίο κατέχει τη δογματική εξουσία και έχει την αποστολή να καθιερώνει την τάξη της Εκκλησίας, οφείλει να λάβει μια απόφαση».

Οι αφηγήσεις της δημιουργίας στην Παλαιά Διαθήκη μαρτυρούν την ίση αξιοπρέπεια του άνδρα και της γυναίκας. Ορισμένες αποστολικές Επιστολές ωστόσο, κάνουν τη διαφορά. Δεν είναι ο μόνος λόγος για τον οποίο τίθεται το ερώτημα: Τι λέει ο Ιησούς σχετικά με το θέμα αυτό; Αυτό θα είναι το θέμα του επόμενου μέρους αυτού του κειμένου διδασκαλίας.

Είναι πολύ καλύτερα στην ύπαιθρο: Οι νέοι της Περιφέρειας του Μπούφαλο Σίτυ Ενίσχυσαν τους δεσμούς τους

Φωτογραφία: N.E. Νοτίου Αφρικής

Φωτογραφία N.E. Αργεντινή

Τα παιδιά καλωσορίστηκαν με γλυκά

Η ένωση είναι δύναμη

Η αγάπη, η φιλία και το γεγονός ότι πιστεύουμε μαζί, μας καθιστά πιο ισχυρούς. Είναι αυτό που μπόρεσαν να ζήσουν, τον τελευταίο καιρό οι πιστοί αδελφοί και αδελφές, από όλες τις γενεές και από διαφορετικές χώρες. «Μαζί εν Χριστώ», είναι ένα σύνθημα που εξακολουθεί να ισχύει ακόμη και όταν η χρονιά είχε σχεδόν τελειώσει.

Ένα κοινό σαββατοκύριακο που οι νέοι δεν θα ξεχάσουν σύντομα: Οι νέοι αδελφοί και αδελφές της Περιφέρειας του Μπούφαλο Σίτυ (Νότια Αφρική) συναθροίστηκαν στις 15 Οκτωβρίου. Μετά από ένα στρογγυλό τραπέζι γνωριμίας και ένα πρόγευμα από κοινού, ξεκίνησε το υπαίθριο πρόγραμμα: Κατά τη διάρκεια των κοινών δραστηριοτήτων, οι νέοι έμαθαν να εργάζονται ομαδικά, να ξεπερνούν τους φόβους τους και να έχουν αμοιβαία εμπιστοσύνη. Το απόγευμα, προετοιμάστηκαν για την θεία λειτουργία της επομένης με μια πρόβα χορωδίας. Πέρασαν την βραδιά τραγουδώντας, χορεύοντας και τρώγοντας ψητά. Την επόμενη μέρα, η θεία λειτουργία ήταν μια ιδιαίτερα δυνατή στιγμή. Στη συνέχεια, οι νέοι εκμεταλλεύτηκαν ξανά του καλού καιρού για να εξερευνήσουν τα περίχωρα. Η εκδήλωση αυτή έκλεισε με ένα νόστιμο μεσημεριανό γεύμα.

Το ίδιο σαββατοκύριακο, σε δύο κοινότητες της Αργεντινής, τα παιδιά συγκεντρώθηκαν μαζί με τους γονείς και τους εκπαιδευτές τους, για να ζήσουν μια θεία λειτουργία για παιδιά. Στην Βίλα Μπάλεστερ και στο Πάρκο Πατρίσιος, τα παιδιά είδαν να τα περιμένουν πολύχρωμα στολίδια και γλυκά. Οι Απόστολοι Πάμπλο Μπάσο και Ζορζ Φράνκο χρησιμοποίησαν ο καθένας τον λόγο από τον Μάρκο 10:16: «Και αφού τα αγκάλιασε, έβαζε τα χέρια επάνω τους, και τα ευλογούσε». Οι Απόστολοι ρώτησαν τα παιδιά: «Τι είναι αυτό που χαρακτηρίζει ένα καλό φίλο;». Οι απαντήσεις είχαν εντυπωμένες την καθημερινή ζωή και την πίστη επίσης: «Το

γεγονός ότι προσεύχεται για μένα» ή: «Το γεγονός ότι με βοηθά να κάνω τα καθήκοντά μου». Τα παιδιά έμαθαν ότι ο Ιησούς ίσως είναι ο καλύτερος φίλος τους, επειδή είναι πάντα εκεί γι' αυτά..

Μια αχτίδα ελπίδας σε καιρό πολέμου

Μετά την εισβολή της Ρωσίας, η κατάσταση έκτακτης ανάγκης εξακολουθεί να ισχύει στην Ουκρανία. Και εκεί ωστόσο, επίσης, συμβαίνουν ιδιαίτερα πράγματα, όπως η αγάπη. Ο Βλάντισλαβ και η Μαρία είχαν συναντηθεί πριν τον πόλεμο. Ο Βλάντισλαβ προσκαλούσε τακτικά την Μαρία στη Νεοαποστολική Εκκλησία. Ένοιωθε όμορφα εκεί, ειδικά δίπλα στον Βλάντισλαβ. Είναι έτσι που το ζευγάρι αποφάσισε να παντρευτεί, παρά ή ακόμη και εξ αιτίας αυτής της κατάστασης. Στις 17 Ιουλίου είπαν το «Ναι!». Αργότερα η Μαρία θα έλεγε το εξής: «Δεν μπορώ να εκφράσω με λόγια την ενέργεια που βασίλευε στην εκκλησία. Όταν ο Πρεσβύτερος Περιφέρειας μου έπιασε το χέρι κατά τη διάρκεια της ευλογίας, με κυρίευσε μια ζεστασιά, σαν να κρατούσε το χέρι μου, ο ίδιος ο Θεός.

Φωτογραφία: N.E. Ουκρανία

Οι ηλικιωμένοι της Γερμανίας στο « Schuhmeile », το μεγαλύτερο χωριό παπουτσιών

Φωτογραφία: Ν.Ε. Νότιας Γερμανίας

Στην Γαλλία, οι νέοι φροντίζουν τους ηλικιωμένους, κατά τη διάρκεια του γεύματος

Φωτογραφία: Ν.Ε. Γαλλίας

Τρεις φορές περιοδεία των ηλικιωμένων

Σε τρία διαφορετικά μέρη του κόσμου, οι ηλικιωμένοι έζησαν ευχάριστε στιγμές σε κοινωνία. Το αυτοκίνητο των ηλικιωμένων της Περιφέρειας της Χαϊδελβέργης (Γερμανία) αναχώρησε στις 6:15. Προορισμός τους ήταν το Παλατινάτο (Γερμανία). Οι ηλικιωμένοι επισκέφθηκαν πρώτα το Schuhmeile στο Hauenstein, το μεγαλύτερο χωριό των παπουτσιών και κατόπιν έκαναν μια σύντομη περιήγηση στο δάσος του Παλατινάτου, κατά τη διάρκεια της οποίας μπόρεσαν να θαυμάσουν ορισμένα φυσικά αξιοπερίεργα. Στη συνέχεια έφτασαν σε ένα οινοποιείο από όπου αναχώρησαν με ένα σκεπαστό κάρο για μια βόλτα τριών ωρών, ανάμεσα στους αμπελώνες. Στην πορεία τους, ο ιδιοκτήτης του οινοποιείου διασκέδασε τους ηλικιωμένους με ενδιαφέροντα και διασκεδαστικά ανέκδοτα για την αμπελοκαλλιέργεια και τους πρόσφερε χωριάτικο ψωμί του Παλατινάτο και παγωμένο κρασί. Το βράδυ, η εκδρομή ολοκληρώθηκε με την απόλαυση ενός λαχταριστού παγωτού.

Στο Ερστάιν (Γαλλία), ήταν η πρώτη φορά που συναντήθηκαν ηλικιωμένοι, μετά την πανδημία του κορωνοϊού:

Στις 16 Οκτωβρίου, οι ηλικιωμένοι της Περιφέρειας του Στρασβούργου συγκεντρώθηκαν στην αίθουσα τελετών του Σαιν Μαρτίν. Η ημέρα άρχισε εκεί με μια θεία λειτουργία, ή οποία χρησίμευσε επίσης και ως προετοιμασία για την θεία λειτουργία υπέρ των ηλικιωμένων. Στη συνέχεια, οι νέοι ασχολήθηκαν και φρόντισαν τους ηλικιωμένους. Πρόσφεραν πρώτα στους ηλικιωμένους αδελφούς και αδελφές ένα ορεκτικό ποτό και μετά ένα γευστικό και νόστιμο γεύμα. Η ημέρα έκλεισε με μια ήρεμη κοινωνικότητα μεταξύ νέων και ηλικιωμένων.

Οι ηλικιωμένοι της κοινότητας Ανατολικής Έρρικα (Νότια Αφρική) συναθροίστηκαν επίσης για μια θεία λειτουργία. Ο ευαγγελιστής της κοινότητας τους υπηρέτησε στις 29 Οκτωβρίου με τον βιβλικό λόγο από τον Ψαλμό 71:18: «Μη με εγκαταλείπεις ούτε μέχρι τα γηρατειά και τα άσπρα μαλλιά, Θεέ, μέχρις ότου κηρύξω τον βραχίονά σου σε τούτη τη γενεά, τη δύναμή σου σε όλους τους μεταγενέστερους!». Έδωσε στους ηλικιωμένους την αποστολή να διδάξουν στην επόμενη γενιά, την αγάπη και την προθυμία για θυσίες. Στη συνέχεια δόθηκε σε όλους φαγητό για το δρόμο της επιστροφής.

Κατασκηνώσεις επικυρούμενων που ενισχύουν τους δεσμούς

Στόχοι των κατασκηνώσεων επικύρωσης των Περιφερειών Γκελβαντέιλ και Φέρνγουντ Παρκ (Νότια Αφρική) ήταν η προετοιμασία για επικύρωση, η διασκέδαση και η δημιουργία φιλίας. Για το σκοπό αυτό, 81 επικυρούμενοι από το Γκελβαντέιλ με τους δασκάλους τους, συναντήθηκαν στις 14 Οκτωβρίου στην κατασκήνωση Sumcay Camp Centre και δύο εβδομάδες αργότερα, στον ίδιο τόπο, οι 64 επικυρούμενοι από το Φέρνγουντ Παρκ με τους δασκάλους τους. Οι συνολικά 145 νέοι πιστοί χάρηκαν με τις προκλήσεις του Tik Tok, με το ομαδικό παιχνίδι και τραγούδι. Και σίγουρα ανανέωσαν τις γνώσεις τους από την Κατήχηση. Κλείσιμο της κάθε συνάντησης, ήταν μια θεία λειτουργία.

Φωτογραφία: Ν.Ε. Νότιου Αφρικής

Υπήρχε μεγάλη χαρά στην κατασκήνωση των επικυρούμενων στη Νότια Αφρική

Όλα αρχίζουν με ένα φλάουτο με ράμφος

Στη Νότια Αφρική, ξεκίνησε η νέα σχολική χρονιά και άρχισαν επίσης τα μαθήματα φλάουτου με ράμφος. Για την χαρά κάποιων, την λύπη κάποιων άλλων, αλλά και για μια θετική επιρροή για όλους.

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Νότιας Αφρικής

Τα παιδιά της κοινότητας Έλντορ (Νότια Αφρική) κατά το μάθημά τους στο φλάουτο με ράμφος (επάνω)

Το φλάουτο με ράμφος και το αντίστοιχο βιβλίο εκμάθησης ήταν διαθέσιμα ως συνδυασμένο σετ, στην εκκλησιαστική περιφέρεια (αριστερά)

Συμμετοχή στο βήμα, σε μια Νεοαποστολική Εκκλησία στη Νότια Αφρική. Αντί να ψάλλει η χορωδία, τα παιδιά της κοινότητας που προχώρησαν προς το βήμα. Όλα κρατούσαν στο ένα χέρι, ένα φλάουτο με ράμφος και στο άλλο, το παιδικό υμνολόγιο «Φωτεινό και όμορφο». Τέλος κατέλαβαν τις θέσεις τους. Ο ήχος ήταν το αποτέλεσμα παιχνιδιού πολλών φλάουτων ταυτόχρονα. Αυτό όμως δεν ενόχλησε κανένα, επειδή τα παιδιά διασκεδάζαν πολύ. Αποτελούσαν μέρος αυτής της κοινωνίας όπου όλοι είναι σημαντικοί, ανεξάρτητα από την κοινωνική τους καταγωγή.

Την Κυριακή αυτή, όλες οι κοινότητες της εκκλησιαστικής περιφέρειας της Νότιας Αφρικής εμφάνιζαν μια παρόμοια εικόνα. Παντού, όπου υπήρχαν παιδιά, στέκονταν μπροστά στο βήμα και όταν άλλαζε ο ομιλητής, ερμήνευαν το ίδιο τραγούδι. Είτε επρόκειτο για μικρή κοινότητα, είτε για μεγάλη,

είτε διέθετε ένα όμορφο εκκλησιαστικό όργανο σε μια μοντέρνα εκκλησία, είτε η θεία λειτουργία πραγματοποιούνταν κάτω από ένα δέντρο.

Ενθάρρυνση για την επίσκεψη του Πρωταποστόλου

Τα φλάουτα με ράμφος υπήρχαν ήδη από τη δεκαετία του 1970, στις Νεοαποστολικές Εκκλησίες της Νότιας Αφρικής. Έτσι, όταν ο Πρωταπόστολος ανακοίνωσε την επίσκεψή του για το 2019, ένα πράγμα ήταν σίγουρο για το μουσικό τμήμα της εκκλησιαστικής περιφέρειας: «Θέλαμε να καταστήσουμε την επίσκεψη του Πρωταποστόλου, όσο το δυνατόν πιο συναρπαστική». Αυτό αναφέρει ο Κλαρκ Σίλντερ, ένας συνεργάτης του μουσικού τμήματος. Μαζί με τους συναδέλφους του αγόρασαν 20.000 φλάουτα με ράμφος, σχεδίασε ένα βιβλίο εκμάθησης για αυτό το μουσικό όργανο και σε όλη την εκκλησιαστική περιφέρεια, όποιος ήθελε, μπορούσε να αποκτήσει αυτό το σετ, φλάουτο και βιβλίο εκμάθησης, με ένα μικρό αντίτιμο. Τα μαθήματα παρουσιάστηκαν σε βίντεο εκμάθησης στο NAK TV και στο You-Tube. Τελικά, κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας στις 11 Ιουλίου 2019, τα παιδιά ενθουσίασαν τον Πρωταπόστολο, παίζοντας φλάουτο με ράμφος.

Η αποστολή του Κλαρκ Σίλντερ και των συναδέλφων του ήταν να διασφαλίσουν ότι, σε κάθε κοινότητα, όσο αυτό θα ήταν δυνατόν, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο, να υπάρχει μουσική. Και αυτό ήταν μια μεγάλη πρόκληση, επειδή οι κοινότητες είναι πολύ διαφορετικές μεταξύ τους. Μερικές φορές υπάρχει μεγάλη χορωδία και πολλοί οργανοπαίκτες, ενώ αλλού, δεν υπάρχει καν όργανο. Ίσως το φλάουτο με ράμφος μπορεί να παίζει παντού, είναι εύκολο να χρησιμοποιηθεί και δεν απαιτεί ηλεκτρικό ρεύμα. «Κατά την γνώμη μου, αυτό το έργο για φλάουτο με ράμφος είναι ένα εξαιρετικό μέσο για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, επειδή είναι ανοικτό σε όλα τα παιδιά της εκκλησιαστικής περιφέρειας, είτε ζουν σε μια πλούσια, είτε σε μια φτωχή περιοχή», εξηγεί ο Κλαρκ. Και υπάρχει ακόμη ένας λόγος: «Εάν ενθαρρύνουμε ήδη το ενδιαφέρον, όταν τα παιδιά πηγαίνουν στο κυριακάτικο σχολείο, μπορούμε να τα ενθουσιάζουμε για το Έργο του Κυρίου και για την αγάπη στο Έργο του. Είναι αυτό που θέλουμε να οικοδομήσουμε: Την χαρά να είμαστε στο σπίτι του Θεού, να ψάλλουμε, να τιμούμε το όνομά του και να τον επαινούμε».

Όταν τα ταλαντούχα παιδιά γίνονται επιτυχημένοι μουσικοί

Στο τέλος του Ιανουαρίου αρχίσαμε να εργαζόμαστε ξανά: Με το ξεκίνημα της νέας σχολικής χρονιάς, άρχισαν και τα μαθήματα φλάουτου με ράμφος, στο ΝΑΚ TV. Από τον Ιανουάριο, σε πολλά μέρη, πραγματοποιήθηκαν επίσης κοινές πρόβες ορχήστρας, ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες. Ο Κλαρκ και οι συνάδελφοί του ήταν επίσης στην ευχάριστη θέση να θέσουν στη διάθεση των σχολείων και των ιδρυμάτων, επαγγελματίες διδάσκοντες.

Επειδή ένα πράγμα είναι ξεκάθαρο: «Μια σειρά από μουσικούς που είναι σήμερα διάσημοι, ξεκίνησαν παίζοντας φλάουτο με ράμφος», ανέφερε ο Κλαρκ. Για παράδειγμα, ο Μπράντον Φίλιπς. Ο άνθρωπος αυτός, 43 ετών, είναι σήμερα σόλο φαγκότο και μαέστρος της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Κεηπτάουν και από εφέτος διδάσκει το Πανεπιστήμιο του Κεηπτάουν. Όταν άρχισε να παίζει φλάουτο, σε ηλικία περίπου εννέα ετών, δεν είχε πάντα ενθουσιασμό: «Στην πραγματικότητα, ήταν ο πατέρας μου που με πίεσε να παίζω φλάουτο με ράμφος», εξήγησε. Αλλά σήμερα είναι ευγνώμων στους γονείς του: «Το φλάουτο με ράμφος ήταν στην πραγματικότητα η είσοδός μου στον κόσμο της μουσικής. Χωρίς αυτή τη διδασκαλία δεν θα είχα γνωρίσει την επιτυχία που έχω σήμερα». Μετά το σοπράνο φλάουτο, έμαθε γρήγορα να παίζει και άλλα φλάουτα με ράμφος, κατόπιν, τρομπέτα, βιολί και άλτο

βιολί. Ο Κλαρκ Σίλντερ, μεταξύ άλλων, γρήγορα αναγνώρισε το μουσικό του ταλέντο και μπόρεσε πολύ νωρίς, να ενθαρρύνει τον νεαρό μουσικό στην καριέρα του.

Γι' αυτό, ο Κλαρκ δίνει σήμερα τόση μεγάλη σημασία στον έγκαιρο εντοπισμό νέων ταλέντων και στην ενισχυμένη προώθησή τους. Ο κορωναϊός επιβράδυνε σημαντικά την ανάπτυξη. Σήμερα, το μουσικό τμήμα θέλει κυρίως να προωθήσει το τραγούδι. «Προσπαθούμε πάντα να δημιουργούμε πλατφόρμες για να παίζουν τα παιδιά μας», εξήγησε ο Κλαρκ. Δύο φορές τον μήνα τα παιδιά βρίσκονται στο επίκεντρο και το πρόγραμμα για το 2023 ήταν ήδη έτοιμο: Μια φορά τα παιδιά να τραγουδούν και μια φορά να παίζουν φλάουτο.

Ένας φίλος που δεν αντεπιτίθεται

«Σκέπτομαι ότι η μουσική έχει πολλά οφέλη και πλεονεκτήματα», παρατήρησε ο Κλαρκ Σίλντερ. «Οι εσωστρεφείς βγαίνουν από το καβούκι τους. Η μουσική βοηθά επίσης και την μάθηση στο σχολείο». Και όχι μόνο στην ανάγνωση. «Επιπλέον η μουσική φέρνει μια αίσθηση ηρεμίας. Το φλάουτο με ράμφος δεν χρειάζεται τίποτα. Αρκεί να φυσήξει κάποιος για να βγάλει ήχο. Αν κάποιος σε στενοχωρήσει, μπορείς να πας σε άλλο δωμάτιο και να παίζεις αυτό το όργανο. Το φλάουτο με ράμφος είναι ένας φίλος που δεν ανταποδίδει τα χτυπήματα».

Γι' αυτό, πολλά παιδιά δεν είναι σαν τον Μπράντον Φίλιπς, που πήγε στο πρώτο μάθημα φλάουτου με δάκρυα στα μάτια επειδή προτιμούσε να παίζει ποδόσφαιρο. «Μια δασκάλα μου διηγήθηκε μια όμορφη ιστορία», αφηγείται ο Κλαρκ. «Οι πρόβες γίνονται Παρασκευή απόγευμα, επειδή την επομένη δεν έχει σχολείο. Όταν φτάνει στην εκκλησία, Παρασκευή απόγευμα, όποια ώρα και αν είναι, τα παιδιά είναι πάντα στην πόρτα της εκκλησίας και περιμένουν να αρχίσει το μάθημά τους».

Περίπου 60000 παιδιά έπαιξαν φλάουτο με ράμφος κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας για παιδιά που τέλεσε ο Πρωταπόστολος το 2019

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ κατά την μαγνητοσκόπηση του βίντεο που είναι αφιερωμένο στην χειροτονία γυναικών

Φωτογραφία: Ανδρέας Ρότερ

Χειροτονία γυναικών – δογματική επισκόπηση

Το έτος 2022 θα εισέλθει στα Νεοαποστολικά χρονικά. Πράγματι, για πρώτη φορά, η Νεοαποστολική Εκκλησία έδωσε μια δογματική απάντηση σε ένα ερώτημα, περίπου 160 ετών. Η αλλαγή αυτή θα έχει επιπτώσεις από το ξεκίνημα του 2023, επιτρέποντας την χειροτονία γυναικών.

Παραδοσιακά, η Νεοαποστολική Εκκλησία καλούσε κατ' αρχήν μόνον άνδρες στο αξίωμα του διακόνου, του ιερέα ή του Αποστόλου. Υπήρχε κάτι σαν εξαίρεση στο πρώτο μισό του εικοστού αιώνα με την ανάθεση διακονιών. Αλλά, ούτε το ένα, ούτε το άλλο δόγμα ήταν επαρκώς θεμελιωμένα.

Με την ανάπτυξη της Κατήχησης, άρχισε σταδιακά να γίνεται αναγκαία μια απάντηση. Πράγματι, η Εκκλησία βρισκόταν σε διαδικασία αναθεώρησης, συγκεκριμενοποίησης και επικαιροποίησης του πλήρους δόγματός της. Λόγω χρόνου, μόνο ο ορισμός της Εκκλησίας και αυτός των μυστηρίων μπόρεσαν να αναπτυχθούν σε όλη τους την πληρότητα, πριν τη δημοσίευση το 2012. Ο ορισμός του αξιώματος παρέμεινε σε μορφή σχεδίου.

Μια συνολική επισκόπηση

Αρχίσαμε να το διατυπώνουμε το 2014 και μάλιστα σε βάθος. Αρχικά επρόκειτο για

- Διευκρινιστούν τα ακόλουθα σημεία: «Τι ακριβώς είναι το αξίωμα;»,
- κατόπιν: «Πώς λειτουργεί το αξίωμα;»
- και μόνο τότε, στη συνέχεια: «Ποιος μπορεί να επενδυθεί με ένα αξίωμα;»

Τα αποτελέσματα αναλύθηκαν γραπτώς: Ο Πρωταπόστολος ανέφερε μια ενδιάμεση κατάσταση το 2017. Την Πεντηκοστή του 2019, τέθηκε σε ισχύ ο διαχωρισμός του αξιώματος από τη διαχειριστική λειτουργία της διεύθυνσης της Εκκλησίας.

Ρίχνοντας μια πιο προσεκτική ματιά στην Αγία Γραφή

Μετά το «τι» και το «πως», υπήρχε το ζήτημα του «ποιος» που έπρεπε να εξεταστεί. Μόνο μια κατάλληλη αξιολόγηση της Αγίας γραφής θα μπορούσε να το καθαρίσει αυτό. Και εδώ, τίθενται κυρίως τρία ερωτήματα:

- Τι λέει ο Θεός;
- Τι μας διδάσκει ο Ιησούς Χριστός;
- Τι μας διδάσκουν οι Επιστολές των Αποστόλων;

Το θέλημα του Θεού εκφράζεται ξεκάθαρα στην αφήγηση της Δημιουργίας: Δημιούργησε τον άνδρα και την γυναίκα κατ' εικόνα του, ισότιμα – ίσης αξίας, ίσης αξιοπρέπειας και ίσης ευθύνης, για να οικοδομήσουν τη ζωή τους.

Σε ότι αφορά τον Ιησού Χριστό, η κατάσταση δεν είναι ξεκάθαρη: Δεν είπε τίποτα σχετικά με το θέμα αυτό. Η δράση του είναι διφορούμενη. Επειδή, από την μία πλευρά, αντιμετώπιζε τις γυναίκες καλύτερα από ό,τι συνηθίζονταν τότε. Και από την άλλη πλευρά, κάλεσε μόνο άνδρες στο αποστολικό αξίωμα. Όποιος ακολουθεί αυτό το πρότυπο, λογικά θα πρέπει να καλεί μόνον Εβραίους.

Τα πράγματα γίνονται αντιφατικά στις αποστολικές Επιστολές: Άλλοτε οι γυναίκες οφείλουν να μιλούν προφητικά κατά τις θείες ακολουθίες, άλλοτε πρέπει να σιωπούν. Η άρνηση υποκινείται από το γεγονός ότι η Εύα εισήγαγε την αμαρτία στον κόσμο, ενώ, άλλες Επιστολές βλέπουν ακριβώς αυτό το σφάλμα στον Αδάμ.

Μια απόφαση για όλους

Τι μένει στο τέλος; Η καλή Δημιουργία του Θεού παρέχει ίσα δικαιώματα στον άνδρα και την γυναίκα. Οτιδήποτε, σύμφωνα με το πρότυπο του Ιησού ή στις αποστολικές Επιστολές αντιτίθεται – έστω και ίσως – δεν μπορεί να εναντιώνεται στο θέλημα του Θεού.

Εναπόκειται επομένως στο αποστολικό αξίωμα να λάβει μια απόφαση για το μέλλον. Έχει το δικαίωμα να το κάνει αυτό; Ασφαλώς: Στην πραγματικότητα είναι ο ίδιος ο Θεός που ανέθεσε στους Αποστόλους την εξουσία να λύνουν και να δένουν, δηλαδή να κηρύσσουν τους κανόνες ως δεσμευτικούς.

Έτσι, τον Ιούνιο του 2022, η Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας, μετά από διαβούλευση με όλους τους Αποστόλους, αποφάσισε ότι «οι γυναίκες θα μπορούσαν να επενδυθούν με μια αξιωματική εξουσία». Ωστόσο: «Η υπηρεσιακή εντολή που συνδέεται με αυτήν, θα ανατίθεται μόνον εκεί που γίνεται αποδεκτή από την κοινωνία και την κοινότητα». Πράγματι, οι πολιτισμικές πτυχές δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνο στην βιβλική ανάλυση που αφορά το παρελθόν, αλλά και στις πραγματικότητες του παρόντος.

Οι γυναίκες της Αγίας Γραφής

Κάτω από το σύνθημα «Teach me to teach» (Δίδαξέ με να διδάσκω), οι γυναίκες στη Νιγηρία συναθροίστηκαν για μια διήμερη εκδήλωση που ήταν προορισμένη αποκλειστικά γι' αυτές. Ντυμένες με παραδοσιακά φορέματα, διακοσμημένα με το λογότυπο της Εκκλησίας και μπλουζάκια ειδικά σχεδιασμένα για την περίπτωση, οι γυναίκες βίωσαν πριν και πάνω απ' όλα, την κοινωνία από τις 9 μέχρι τις 10 Απριλίου. Κατά τη διάρκεια σεμιναρίων, εργαστηρίων και συνεδρίων για την υγεία, έμαθαν πολλά πράγματα που θα μπορούν επίσης να τα μεταδώσουν στην κοινότητά τους. Ανάμεσα στις διάφορες δραστηριότητες, τραγούδησαν επίσης πολύ. Στο τέλος της εκδήλωσης, ο Απόστολος Όσκαρ Καμπάνγκα Νβάνζα τέλεσε την θεία λειτουργία της Κυριακής των Βαΐων. Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του, μίλησε για τρεις συγκεκριμένες γυναίκες από την Αγία Γραφή: Τη Δεββώρα, την Εσθήρ και την Μαρία την Μαγδαληνή.

Φωτογραφίες Ν.Ε.: Νιγηρίας

Παρουσίαση του νέου παιδαγωγικού έργου, κατά τη διάρκεια της Συνέλευσης των Αποστόλων Περιφέρειας

Ομαδική εργασία σε όλο τον κόσμο

Οι εργασίες επάνω στο νέο παιδαγωγικό υλικό για παιδιά προοδεύουν με καλό τρόπο. Μια επισκόπηση του υλικού αυτού δόθηκε στην πρόσφατη γενική Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας. Ο καταμερισμός της εργασίας και η συνεργασία σχεδιάζονται σε παγκόσμιο επίπεδο.

Σίγουρα, παιδαγωγικά έργα που προορίζονται για παιδιά, υπάρχουν στις Νεοαποστολικές κοινότητες τουλάχιστον από το 1908. Ήταν τότε που το «Hilfsbuch herausgegeben für die Priester und Diener der Neuapostolischen Gemeinden für den Religions-Kinderunterricht» (Βοηθητικό βιβλίο που εκδόθηκε για τους ιερείς και τους υπηρέτες των Νεοαποστολικών κοινοτήτων, για την θρησκευτική διδασκαλία των παιδιών) είδε το φως της ημέρας με τον απλοποιημένο τίτλο «Hilfsbuch» (Βοηθητικό βιβλίο).

Ωστόσο, ακόμη και όσα έργα τα διαδέχθηκαν, δεν τα κατάφεραν να φτάσουν σε κάθε γωνιά του πλανήτη: «Καθιερώστε κυριακάτικο σχολείο για τα παιδιά, σε όλες τις κοινότητες», είχε προτείνει ως πρόγραμμα, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ, κατά την Γενική Συνέλευση των Αποστόλων της Αφρικής, την Πεντηκοστή του 2015, στη Ζάμπια. Και η αποστολή αυτή, βρίσκεται σε καλό δρόμο.

Ατομικό και διασκεδαστικό

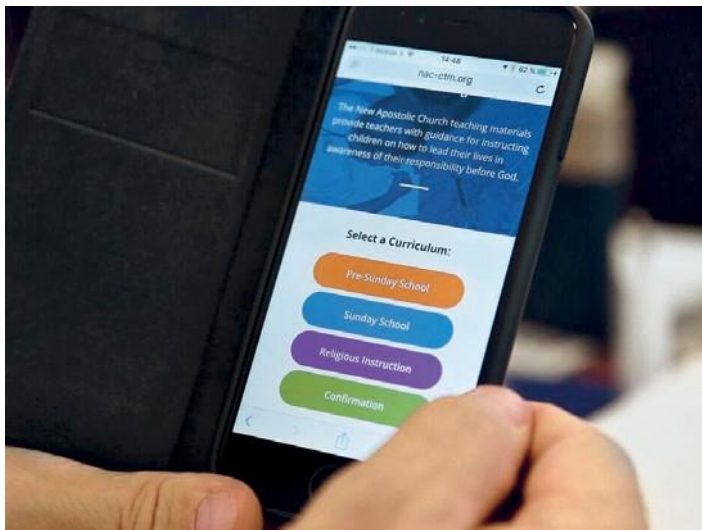
Οι βάσεις τέθηκαν με το κατάλληλο εκπαιδευτικό υλικό. Από το σχολικό έτος 2019/2020, διατίθενται μοντέρνα σχεδιασμένα μαθήματα, για να μυήσουν παιδιά διαφορετικών ηλικιακών κατηγοριών, στην

πίστη. Για να γίνει αυτό, υπάρχει μια πληθώρα τμημάτων με μεθοδικά μαθήματα, δραστηριότητες, που επιτρέπουν την εμβάθυνση στο αντίστοιχο θέμα, με διασκεδαστικό τρόπο.

Στόχος ήταν, το τετράτομο αυτό έργο, να μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί και από εκπαιδευτικούς χωρίς διδακτική και παιδαγωγική εμπειρία. Επιπλέον, στα διάφορα μέσα επικοινωνίας, λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές απαιτήσεις των εκκλησιαστικών Περιφερειών. Οι δυνατότητες ποικίλουν, από έντυπα βιβλία, μέχρι εφαρμογές που φτάνουν μέχρι την πύλη λήψης. Αλλά αυτό είναι μόνον η αρχή.

Από τους νεότερους μέχρι τους μεγαλύτερους

Τέλος, εκτός από το κυριακάτικο σχολείο, υπάρχουν ακόμη, ανάλογα με τις Περιφέρειες, το προπαρασκευαστικό σχολείο της Κυριακής για τους νεότερους, καθώς και το μάθημα των θρησκευτικών και της Κατήχησης, για τους μεγαλύτερους. Στον τομέα αυτό, η Εκκλησία εστιάζει στην κατανομή των καθηκόντων, στην τυποποίηση των προγραμμάτων διδασκαλίας και στη δυνατότητα της ατομικής εφαρμογής στην πράξη.

Οι εκπαιδευτές του κυριακάτικου σχολείου μπορούν να έχουν πρόσβαση σε διαφορετικό περιεχόμενο μαθημάτων, μέσω επιτραπέζιου υπολογιστή, τάμπλετ ή smartphone

Σε ότι αφορά τις εργασίες επάνω στο μάθημα της Κατήχησης, επικεφαλής του έργου είναι οι εκκλησιαστικές Περιφέρειες της Νότιας Γερμανίας και της Ελβετίας. Σε ότι αφορά το μάθημα των θρησκευτικών, είναι η Βορειοανατολική Γερμανία που πρωτοπορεί. Και για το προπαρασκευαστικό σχολείο της Κυριακής, επικεφαλής είναι ο Καναδάς. Ο Καναδός Απόστολος Περιφέρειας Μαρκ Βολ, παρουσίασε την πρόοδο του υλικού που προορίζεται για τους νεότερους, στη συνεδρία της Ζυρίχης που πραγματοποιήθηκε στα μέσα του Νοεμβρίου.

17 χώρες συμμετέχουν στην ανάπτυξη των μαθημάτων για το κυριακάτικο προπαρασκευαστικό σχολείο

Περίπου τριάντα μαθήματα είναι ήδη έτοιμα και σύντομα θα είναι διαθέσιμα. Μέχρι το Σεπτέμβριο του 2023 αναμένεται να προστεθούν ακόμη πενήντα ενότητες. Και το πρόγραμμα αναμένεται να ολοκληρωθεί τον Ιούνιο του 2024. Οι εκκλησιαστικές Περιφέρειες θα αποφασίσουν αν και σε ποιο βαθμό, το υλικό που έχει αναπτυχθεί στα Αγγλικά, θα πρέπει να μεταφραστεί σε άλλη γλώσσα.

Η ομάδα των συγγραφέων είναι σε κάθε περίπτωση διεθνής. Ο Καναδάς λαμβάνει συνεισφορές από άλλες 16 χώρες. Πρόκειται για τη Νότια Αφρική, την Γερμανία, την Αργεντινή, την Αυστραλία, την Ινδία, την Ινδονησία, την Κένυα, το Μαλάουι, το Πακιστάν, τις Φιλιππίνες, την Ελβετία, τη Ζάμπια, τη Ζιμπάμπουε, την Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό, το Ηνωμένο βασίλειο και τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Τι είχε πει ο Πρωταπόστολος στο κάλεσμά του στην Λουζάκα το 2015; «Είμαι πεπεισμένος ότι πρόκειται για ένα απαιτητικό καθήκον, αλλά πιστεύω ότι μαζί με τον Θεό, τίποτα δεν είναι αδύνατο!».

Επαναλαμβανόμενο « Είμαι »

Το ποπ ορατόριο «Είμαι! Ο Ιησούς με λόγους και θαύματα» γράφτηκε και συντέθηκε με την ευκαιρία της 150^{ης} επετείου της Νεοαποστολικής Εκκλησίας, το 2013. Το έργο μεταφράστηκε στα Αγγλικά και παρουσιάστηκε με τον τίτλο « I Am », για τις Διεθνείς Ημέρες Νεολαίας το 2019. Για την πανηγυρική θεία λειτουργία με την ευκαιρία της 125^{ης} επετείου της Περιφέρειας του Ντόρτμουντ που πραγματοποιήθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου με καθυστέρηση ενός χρόνου, εξ αιτίας του κορωνοϊού, το πρόγραμμα επαναλήφθηκε για μια ακόμη φορά. Οι περίπου 100 χορωδοί είχαν κάνει πρόβες, ήδη από τον Απρίλιο, με τους διευθυντές της χορωδίας, τα κομμάτια που περιείχαν τα λόγια του Ιησού: «Είμαι». «Είμαι ο άρτος της ζωής», «Είμαι το φως του κόσμου», «Είμαι η θύρα», «είμαι ο καλός ποιμένας», «Είμαι η Ανάσταση και η ζωή», «Είμαι η οδός, η αλήθεια και η ζωή» και «Είμαι η αληθινή άμπελος» είναι τα λόγια του Ιησού στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη, στα οποία περιγράφει τον εαυτό του. Η χορωδία ερμήνευσε αυτά τα τραγούδια σε μια συναυλία εργαστηρίου στις 10 Σεπτεμβρίου και κατά τη διάρκεια της πανηγυρικής θείας λειτουργίας που τέλεσε ο Απόστολος Περιφέρειας Ράινερ Στορκ.

Ευλογία για τα 25 χρόνια γάμου του ζεύγους Μόνικας και Μάρκου Στεκ

Το Σάββατο 9 Σεπτεμβρίου 2023 ήταν μια ξεχωριστή ημέρα για την κοινότητα της Αθήνας. Είχαμε την ευκαιρία να ζήσουμε ιδιαίτερες στιγμές χάρης και ευλογίας, τόσο οι άμεσα ενδιαφερόμενοι όσοι και όλοι οι αδελφοί και αδελφές. Και αυτό επειδή τα αδέλφια μας Μόνικα και Μάρκος Στεκ, εόρτασαν την αργυρή επέτειο των γάμων τους. Δεν τους δόθηκε απλά μια ευλογία, αλλά, μπορέσαμε όλοι να συμμετέχουμε σε μια θεία λειτουργία που ήταν αφιερωμένη σε αυτούς.

Ο λόγος από την Αγία Γραφή ήταν από το Άσμα Ασμάτων 8:6-7^α: «Βάλε με, σαν σφραγίδα, επάνω στην καρδιά σου, σαν σφραγίδα επάνω στον βραχίονά σου· επειδή, η αγάπη είναι ισχυρή σαν τον θάνατο· η ζηλοτυπία σκληρή σαν τον Άδη· οι φλόγες της είναι φλόγες φωτιάς, μια ορμητικότερη ανάφλεξη. Πολλά νερά δεν μπορούν να σβήσουν την αγάπη, ούτε ποτάμια μπορούν να την πνίξουν!».

Ακολούθησε ένα σύντομο κήρυγμα με αναφορές, τόσο στη σχέση του ζεύγους μέσα στην κοινή του ζωή, όσο και όσο και στην επίδραση της πίστης στον Κύριο των αδελφών μας, που επηρέασε τόσο τη δημιουργία, όσο και την εξέλιξη μιας όμορφης οικογένειας.

Στη συνέχεια, και μετά τον εορτασμό της Αγίας Κοινωνία, δόθηκε η ευλογία από τον προϊστάμενο της

κοινότητας, με μια απλή, αλλά αξιοπρεπή και συγκινητική τελετή μέσα στον Πνεύμα του Κυρίου.

Ο αδελφός μας Μάρκος γεννήθηκε στην κοινότητα της Αθήνας και παρέμεινε σε αυτήν μέχρι και τα μαθητικά του χρόνια. Αργότερα, έφυγε για την Γερμανία, για να συνεχίσει τις σπουδές του. Στο εκεί σχολείο, γνώρισε την αδελφή μας Μόνικα που έμελλε να γίνει η σύζυγός του. Οι επαγγελματικές του υποχρεώσεις αργότερα, ανάγκασαν το ζευγάρι να ζει σε διάφορα μέρη του κόσμου, ακόμη και στην Κίνα πέρασαν ένα χρονικό διάστημα. Όλα αυτά δεν μπόρεσαν να σταθούν εμπόδιο στη δημιουργία και την εξέλιξη μιας υπέροχης οικογένειας με δύο παιδιά.

Έχοντας πάντα την καρδιά τους στην κοινότητά μας, προγραμματίζουν την επιστροφή τους σε αυτή, όταν απαλλαγούν από τις επαγγελματικές τους υποχρεώσεις. Είναι κάτι που όλοι ευχόμαστε και με ανυπομονησία περιμένουμε να γίνει πραγματικότητα.